

est. Anima quæ peccauerit ipsa morietur. Et si vir fuerit iustus & fecerit iudiciũ & iustitiam: in montibus non comederit, & oculos suos non leuaue rit ad idola domus Israel: & uxorem proximi sui non violauerit: & ad mulierem menstruãram non accesserit: & hominem non contristauerit: pignus debitori reddiderit: per vim nihil rapuerit, panem suum esurienti dederit: & nudum operuerit vestimento: ad usuram non commodauerit, & amplius non acceperit: ab iniquitate auerterit manum suam: & iudicium verũ fecerit inter virum & virum: & in preceptis meis ambulauerit, & iudicia mea custodierit, ut faciat veritatẽ: hic iustus est. Vita viuet, ait Dñs Deus.

Graduale. Custodi me Dõmine ut pupillam oculi: sub vmbra alarum tuarum protege me. *Ps.* De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant æquitatem.

Sequentia sancti euangeliij

secundum Matthæum.

In illo tempore: Egressus Iesus recessit in partes Tyri & Sydonis. Et ecce, mulier Chananæa à finibus illis egressa clamauit, dicẽs ei. Miserere mei Dõmine fili Dauid: filia mea male à demõnio vexatur. Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius, rogabant eum dicentes. Dimitte eam: quia clamat post nos. Ipse autem respondens, ait. Non sum missus, nisi ad oues, quæ perierunt, domus Israel. At illa venit: & adorauit eum, dicens. Dõmine, adiuua me. Qui respondens

ait. Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa dixit. Etiam Dñe. Nam & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa domi nõrum suorum. Tunc respondens Iesus, ait illi. O mulier, magna est fides tua. Fiat tibi, sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora.

Offertorium. Immittet angelus *Ps. 33.* Dñi in circuitu timẽntiũ eum, & eripiet eos: gustate, & videte, quoniam fauauis est Dõminus. **Secreta.**

Sacrificia, Dñe, quæsumus, propiti *Ios. 6.* us ista nos saluent, quæ medecinalibus sunt instituta ieiunijs. Per Dñm.

Alia Secreta, vt in Dñica præcedenti.

Cõmunio. Panis quẽ ego dẽdero, caro mea est pro sæculi vita. **Postcõmu.**

Tuorum nos, Dõmine, largitate donorum, & temporalibus attolle præsidijs, & renoua sempiternis. Per Dõminum.

Super populum. O rēmus.

Humiliate capita vestra Deo.

DA, quæsumus, Dõmine, populis christianis: & quæ profitentur agnoscere: & cælestẽ munus diligere, quod frequentant. Per Dõminum.

FERIA SEXTA QUARTOR TEMPORUM QUADRAGESIMÆ.
Statio ad factos duodecim apostolos.

Introitus.

DE necessitatibus meis *Ps. 24.* eripe me Dõmine: vide humilitatem meam & laborem meum: & dimitte omnia peccata

mea.

Psalm.

Ad te *Ibedẽ.*

Do

Domine leuauit animam meam: Deus meus in te confido, non erubescam.

Gloria patri. **O**remus.

Esto, Domine, propitius plebi tuæ: & quam tibi facias esse deuotâ, benigno refoue miseratus auxilio. Per.

Alia Orat. ut in Dñica præcedenti.

Lectio Ezechielis prophetae.

Cap. 18 **H**æc dicit Dominus Deus: Anima quæ peccauerit ipsa morietur. Filius non portabit iniquitatem patris: & pater non portabit iniquitatem filij. Iustitia iusti super eum erit: & impietas impij erit super eum. Si autem impius egerit penitentiam ab omnibus peccatis suis quæ operatus est, & custodierit vniuersa præcepta mea, & fecerit iudicium & iustitiam: vita uiuet, & non morietur. Omnium iniquitatum eius quas operatus est, non recordabor. In iustitia sua quam operatus est, uiuet. Nunquid voluntatis meæ est, mors impij, dicit Dominus Deus, & non ut conuertatur à vijs suis, & uiuat? Si autem auerterit se iustus à iustitia sua & fecerit iniquitatem secundum omnes abominationes quas operari solet impius: nunquid uiuet? Omnes iustitiæ eius quas fecerat, non recordabuntur. In præuariatione sua qua præuariatus est, & in peccato suo quod peccauit, in ipsis morietur. Et dixistis. Non est æqua via Domini. Audite ergo domus Israel. Nunquid via mea non est æqua, & non magis viæ vestræ prauæ sunt? Cum enim auerterit se iustus à iustitia sua, & fecerit iniquitatem: morietur in eis. In iniustitia quam ope-

ratus est, morietur. Et cum auerterit se impius ab impietate sua quam operatus est, & fecerit iudicium & iustitiam: ipse animam suam uiuificabit. Considerans enim, & auertens se ab omnibus iniquitatibus suis quas operatus est: vita uiuet & non morietur, ait Dominus omnipotens.

Graduale. Saluum fac seruum tuum Deus meus spera te in te. **A**uribus percipe Domine orationem meam.

Tractus. Domine non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **D**omine, ne memineris iniquitatum nostrarum anti quarum cito anticipent nos misericordiae tuæ quia pauperes facti sumus nimis. **A**ddiuua nos Deus salutaris noster & propter gloriam nominis tui Domine libera nos: & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

*Sequentia sancti euangelij
secundum Iohannem.*

In illo tempore: Erat dies festus Iudæorum: & ascendit Iesus Hierosolymam. Est autem Hierosolymis Probatica piscina, quæ cognominetur Hebraicâ Berhsaida, quinque porticus habens. In his iacebat multitudo magna languentium, cæcorum, claudorum, aridorum, expectantium aquæ motum, Angelus autem Domini secundum tempus descendebat in piscinam: & mouebatur aqua. Et qui prior descendisset in piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat à quacunque detinebatur infirmitate. Erat autem qui

quidam homo tibi, triginta & octo annos habens in firmitate sua. Hunc cum vidisset Iesus iacentem: & cognouisset, quia iam multum tempus haberet dixit ei. Vis sanus fieri? Respondit ei languidus. Domine, hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam. Dum venio enim ego, alius ante me descendit. Dicit ei Iesus. Surge: tolle grabatum tuum, & ambula. Et statim sanus factus est homo ille, & sustulit grabatum suum & ambulabat. Erat autem sabbatum in illa die. Dicebant ergo Iudaei, illi, qui sanus factus fuerat. Sabbatum est, non licet tibi tollere grabatum tuum. Respondit eis. Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabatum tuum & ambula. Interrogauerunt ergo eum. Quis est ille homo, qui dixit tibi: tolle grabatum tuum, & ambula? Is autem, qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Iesus autem declinavit a turba constituta in loco. Postea inuenit eum Iesus in templo, & dixit illi. Ecce sanus factus es iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Abiit ille homo: & nuntiavit Iudaeis, quia Iesus esset, qui fecit eum sanum.

Offertorium. Benedic anima mea Dño, & noli obliuisci omnes retributiones eius: & renouabitur sicut aquila iuuentus tua.

Secreta.

Suscipe, quaesumus, Dñe, munera nostris obalta seruitijs: & tua propitius dona sanctifica. Per Dñm.

Alia Secreta, ut in Dominica precedenti.

Communio. Erubescant, & conturbentur omnes inimici mei: auertantur retrorsum, & erubescant valde velociter.

Postcommunio.

Per huius, Dñe, operationem mysterij, & vitia nra purgentur, & iusta desideria compleantur. Per Dñm.

Alia Postco. ut in Dñica precedenti.

Super populum. Oremus.

Humiliate capita vestra Deo.

Exaudi nos, misericors, Deus: & mentibus nostris gratiae tuae lumen ostende. Per Dominum.

SABBATO.

Statio ad sanctum Petrum.

Introitus.

Intret oratio mea in conspectu tuo: inclina aurem tuam ad precem meam Domine. **Psal.** Domine Deus salutis meae, in die clamavi, & nocte coram te. **Gloria patri.**

post kyrie eleison. dicitur. Oremus Flectamus genua. **Leuate.**

Populum tuum, quaesumus, Domine, propitius respice: atque ab eo flagella tuae iracundiae clementer auerte. Per Dominum.

Lectio libri Deuteronomij.

In diebus illis: Locutus est Moyses ad Dominum, dicens. Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsis caelorum habitaculo: & benedic populo tuo Israel, & terrae quam dedisti nobis, sicut iurasti patribus nostris, terrae lacte & melle mananti. Audi Israel, Hodie Dñs Deus tuus praecipit tibi, ut faci

facias mandata eius atque iudicia & custodias, & impleas ex toto corde tuo, & ex tota anima tua. Dominum elegisti hodie, ut sit tibi Deus: & ambules in vijs eius: & custodias ceremonias illius, & mandata atque iudicia: & obedias eius imperio. En, Dominus elegit te hodie, ut sis ei populus peculiaris, sicut locutus est tibi: & custodias omnia precepta illius: & faciet te excelsiorem cunctis gentibus, quas creavit in laudem, & nomen & gloriam suam: ut sis populus sanctus Domini Dei tui, sicut locutus est tibi.

Ps. 78.

Graduale. Propitius esto, Domine, peccatis nostris: ne quando dicant gentes, ubi est Deus eorum? Adiuua nos Deus salutaris noster: & propter honorem nominis tui Domine libera nos. **Oremus.**

Flectamus genua. **R.** Leuate.

Protector noster, aspice, Deus: ut qui malorum nostrorum pondere preminimur, percipita misericordia tua, libera tibi mente famulemur. Per dominum.

Lectio libri Deuteronomij.

Ca. 12.

In diebus illis: Dixit Moyses filiis Israel. Si custodieritis mandata, que ego precipio vobis, & feceritis ea, ut diligatis Dominum Deum vestrum, & ambulatis in omnibus vijs eius adherentes ei: disperdet Dominus omnes gentes istas ante faciem vestram, & possidebitis eas que maiores & fortiores vobis sunt. Omnis locus, quem calcaverit pes vester, vester erit. A deserto, & libano, & flumine magno Euphrate, usque ad mare occidentale, erunt termini vestri, Nullus stabit con-

tra vos. Terrorem vestrum, formidine dabit Dominus Deus vester super omnem terram quam calcaturi estis: sicut locutus est vobis Dominus Deus vester.

Graduale. Protector noster, aspice, Deus, & respice super servos tuos. **R.**

Domine Deus virtutum exaudi preces servorum tuorum. **Oremus.**

Flectamus genua. **R.** Leuate.

Adesto, quaesumus, Domine, supplicationibus nostris: ut esse, te largiente, mereamur & inter prospera humiles, & inter adversa securi. Per.

Lectio libri Machabaeorum.

In diebus illis: Oracionem faciebant sacerdotes, dum offerrent sacrificium pro populo Israel, Ionath in choro ante, ceteris autem respondentibus & dicentibus. Beneficiat vobis Deus: & meminerit testamenti sui, quod locutus est ad Abraham, Isaac, & Iacob, servorum suorum fidelium. Et det vobis cor omnibus: ut colatis eum, & faciatis eius voluntatem corde magno & animo valenti. Adaperiat cor vestrum in lege sua, & in preceptis suis: & faciat pacem. Exaudiat orationes vestras & reconcilietur vobis: nec vos deserat in tempore malo, Dominus Deus vester.

Graduale. Convertere Domine aliquantulum: & deprecare super servos tuos. **R.**

Domine refugium factus es nobis a generatione in generationem. **Oremus.** Flectamus genua. **R.** Leuate.

Preces populi tui, quaesumus, Domine, clementer exaudi: ut qui iuste pro peccatis nostris affligimur, pro-

tui

tui nominis gloria misericorditer liberemur Per Dominum.

Lectio libri Sapientia.

1.36. **M**iserere nostri, Deus omnium, & respice nos: & ostende nobis lucem miserationum tuarum: & immitte timorem tuum super gentes quae non exquisierunt te: ut cognoscant, quia non est Deus nisi tu: ut enarrant magnalia tua. Alleva manum tuam super gentes alienas: ut videant potentiam tuam. Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in illis: ut cognoscant te, sicut & nos cognovimus, quoniam non est Deus praeter te Domine. Innova signa, & immuta mirabilia. Glorifica manum, & brachium dextrum. Excita furorrem, & effunde iram. Tolle aduersarium, & afflige inimicum: Festina tempus, & memeto finis: ut narrent mirabilia tua, Domine Deus noster.

40 **Graduale.** Dirigatur oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo Domine. **V.** Eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum. **Oremus.** Flectamus genua. **R.** Leuate.

Actiones nostras, quaesumus, Domine aspirando praueeni, & adiuuando prosequere: ut cuncta nostra oratio & operatio a te semper incipiat, & per te capta finiatur. Per Dominum.

Lectio Danielis prophetae.

In diebus illis: Angelus Domini descendit cum Azaria, & socijs eius in fornacem, & excussit flammam ignis de fornace: & fecit medium fornacis, quasi ventum roris flantem. Flamma autem dis-

fusa est super fornacem cubitis quadraginta nouem: & incendit quos reperit iuxta fornacem de Chaldaeis ministros regis, qui eam incedebant. Illos autem omnino non tetigit ignis, neque contristauit, nec quicquam molestiae intulit. Tunc hi tres, quasi ex vno ore, laudabant & glorificabant, & benedicebant Deum in fornace, dicentes. **Hymnus.**

Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum. **Ps. 89.**

Et laudabilis & gloriosus in saecula,

Et benedictum nomen gloriae tuae, quod est sanctum.

Et laudabile, & gloriosum in saecula.

Benedictus es in templo sancto gloriae tuae.

Et laudabilis, & gloriosus in saecula.

Benedictus es super thronum sanctum regi tui.

Et laudabilis, & gloriosus in saecula.

Benedictus es super sceptrum diuinitatis tuae.

Et laudabilis, & gloriosus in saecula.

Benedictus es, qui sedes super Cherubim, intuens abyssos.

Et laudabilis, & gloriosus in saecula.

Benedictus es, qui ambulas super pennas ventorum, & super undas maris.

Et laudabilis, & gloriosus in saecula.

Benedicant te eos angeli, sancti tui.

Et laudent te, & glorificent in saecula.

Benedicant te caeli, terra, mare, & omnia, quae in eis sunt.

Et laudent te, & glorificent in saecula,

Gloria patri, & filio, & spiritui facti.

Et laudabilis & gloriosus in saecula.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper

per

per, & in sæcula sæculorum, Amen.

Et laudabilis, & gloriosus in sæcula.

Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum. **Et** laudabilis, & gloriosus in sæcula. **Hic dicitur.** **V.** Dominus vobiscum. **Non dicitur.** Flectamus genua. **Oremus.**

Deus, qui tribus pueris mitigasti flammam ignium: concede propitius: ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per Dominum.

Alia Orat. ut in Dñica præcedenti.

Lectio epistolæ beati Pauli apostoli ad Thessalonicense.

Ca. 5. **F**ratres: Rogamus vos, corripite iniquietos, consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes. Videte ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini in invicem: & in omnes. Semper gaudete. Sine intermissione orate. In omnibus gratias agite. Hæc est enim voluntas Dei in Christo Iesu in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere. Prophetias nolite spernere. Omnia autem probate: quod bonum est tenete. Ab omni specie mala abstinete vos. Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per omnia: ut integer spiritus vester, & anima, & corpus sine querela, in adventu Domini nostri Iesu Christi servetur.

6. **Tractus.** Laudate Dominum omnes gentes: & collaudate eum omnes populi. **V.** Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: & veritas Dominum manet in æternum.

Angeli. In illo tempore: Af

sumpsit Iesus Petrum & Iacob. **quære in sequenti Dominica.**

Offertorium. Domine Deus salutem meam, in die clamavi, & nocte coram te, intret oratio mea in conspectu tuo Domine. **Secreta.**

Presentibus sacrificij, quaesumus, Domine, ieiunia nostra sanctifica: ut, quod observantia nostra profitetur exterius, interius operetur. Per Dominum.

Alia Secreta, ut in Dñica præcedenti.

Communio. Domine Deus in te speravi, libera me ab omnibus persecutibus me, & eripe me. Postcomu.

Sanctificationibus tuis omnipotens Deus, & vitia nostra curentur, & remedia nobis æternæ proveniat. Per

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti.

Super populum. **Oremus.** Humiliate capita vestra Deo.

Fideles tuos, Deus, benedictio desiderata confirmet: quæ eos, & à tua voluntate nunquam faciat discrepare & tuis sepe indulgeat beneficijs gratulari. Per Dominum.

DOMINICA SECUNDA in Quadragesima.

Statio ad sanctam Mariam in Dñica.

Introitus.

Remiserere misericordiam tuarum Domine: & misericordie tue quæ à sæculo sunt, ne unquam dominantur nobis inimici nostri: libera nos Deus Israel ex omnibus angustiis nostris.

Psalm. Ad te Domine levavi animam

meam, Deus meus in te confido, non erubescā. ✠ Gloria patri. **C**remus.

A Cunctis nos, quaesumus Dōmine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beata & gloriosa semperque virgine Dei genitrice Maria, cū beatis apōstolis tuis Petro & Paulo, atq; beato **N** & omnibus sanctis, salutē nobis tribue benignus & pacē: vt destructis aduersitatibus & errorib⁹ vniuersis Ecclesia tua secura tibi seruiat libertate.

Deus, qui cōspicis omni nos virtute destitui, interi⁹, exteriusq; custodi: vt ab omnibus aduersitatibus muniāmus corpore, & à prauis cogitationibus mundēmur in mēte. Per.

Ad poscenda suffragia sanctorū. Oꝛo.

Omnipotens sempiterne Deus, qui viuōrum dominaris simul & mortuōrum, omniumque miserēris, quos tuos fide & opere futūros esse prænōscis: te supplices exorāmus: vt pro quibus effundere preces decreuimus, quosque vel præsens saeculū adhuc in carne retinet, vel futūrum iam exūtos corpore suscepit: intercedentibus omnibus sanctis tuis, pietatis tuae clemētia, omnium delictōrum suōrum veniā consequantur. Per Dōminum.

Lectio epistolae beati Pauli apostoli ad Thessalonicenses.

Fratres: Rogāmus vos, & obsecramus in Dño Iesu: vt quemadmodum accepistis à nobis, quomodo vos oporteat ambulare, & placere Deo: sic & ambulētis, vt abundētis magis. Scitis enim quae praecepta dederim vo-

bis per Dōminum Iesum. Hæc est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra, vt abstineātis vos à fornicatione: vt sciat vnusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione & honore: non in passione desiderij, sicut & gentes quæ ignorant Deum. Et ne quis supergrediatur: neque circumuēniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dōminus de his omnibus, sicut prædiximus vobis, & testificati sumus. Non enim vocauit nos Deus in immunditiam: sed in sanctificationē. In Christo Iesu, Dōmino nostro.

Graduale. Tribulationes cordis **Ps. 74.** mei dilatatae sunt: de necessitatibus meis eripe me Dōmine. ✠ Vide humilitatem meam, & laborem meum: & dimitte omnia peccata mea.

Tractus. Confitemini Dōmino, **Ps. 105.** quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia eius. ✠ Quis loquetur potentias Dñi: auditas faciet oēs laudes eius? ✠ Beati qui custodiunt iudiciū, & faciūt iustitiam in omni tēpore. ✠ Memētō nostri Dñe in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.

Sequentia sancti euangelij secundum Matthæum.

In illo tēpore: Assumpsit Iesus Petrum & Iacobum & Ioannem fratrem eius: & duxit illos in montem excelsum seorsum: & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce, apparuerūt illis Moyses & Elias cum eo loquētes: Respondēs autem Petrus, dixit ad Iesum

sum. Dñe, bonum est nos hic esse. Si vis, faciãmus hïc trĩa tabernacula: tibi vnũ, Mõysi vnũ, & Eliã vnũ. Adhuc eo loquẽte, ecce nubes lũcida obũbã uit eos, Et ecce vox de nube, dicens, Hic est filius meus dilectus, in quõ mihi bene complacui: ipsum audite. Et audiẽtes discipuli, ceciderũt in faciẽ suã, & timuerunt valde. Et accẽssit Iesus, & tẽtegũt eos, dixitq; eis, Surgite & nolite timẽre. Leuãtes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solũ Iesum. Et descendẽtibũs illis de mõte, prãcepit eis. Iesus, dicens. Nẽmini dixeritis visiõnẽ: donec filius hominis

Ps. 118. a mortuis resurgat. **Credo.** **Offer.**

Meditabor in mandatis tuis, quã dilexi valde: & leuabo manũ meas ad mandata tua, quã dilexi. **Secreta.**

Sacrificijs prãsentibus, Dñe, quãsumus, intẽde placatus: vt & deuotiõni nostrã proficiãt, & salutĩ. Per Dõminum. **Alia Secreta.**

Exaudi nos, Deus salutãris noster vt, per huius sacramenti virtũte, a cunctis nos mentis, & corpõris hostibus tueãris: grãtiam tribuens in prãsentĩ & glõriã in futuro.

Deus, cui soli cõgnitus est nũmerus electõrum in supãrna felicitãte locãndus: tribue quãsumus: vt, intercedentibus õmnibus sanctis tuis vniuersõrum, quos in oratiõne commendatos suscepimus, & nõmina õmnium fidelium beãte prẽdestinatiõnis liber scripta retĩneat. Per Dõminum.

Ps. 5. **Communio.** Intelligẽ clamõrem meum: intẽde voci orationis meã,

rex meus, & Deus meus: quõniam ad te orãbo Dõmine. **Postcõmunio.**

Supplices te rogãmus, omnipotẽs Deus, vt, quos tuis reficis sacramẽtis, tibi etiã placidis mõribus dignanter deseruire concẽdas. Per Dñm.

Alia Postcõmuniones.

Mundet, & mũniat nos, quãsumus Dõmine, diuini sacramenti munus oblãtum: & intercedẽti beãta vĩrgine Dei genetrĩce Maria, cum beãtis apõstõlis tuis Petro & Paulo, atque beãto **N.** & õmnibus sanctis: a cũctis nos reddat & peruersitatibus expiãtos, & aduersitatibus expeditos.

Purificent nos, quãsumus, omnipotens & misericors Deus, sacramẽta quãsumpsimus: & intercedentibus õmnibus sanctis tuis, prãsta: vt hoc tuum sacramẽtum non sit nobis reãtus ad pãnam, sed intercessio salutãris ad vãniam: si ablũtio scelerum, sit fortitudo fragilium, sit contra õmnia mundi pericula firmamẽtum, sit viuõrum atq; mortuõrum fidelium, remissio õmnium delictõrum. Per.

FERIA SECUNDA.

Statio ad sanctũ Clementẽ. Introitus

Edime me Domine, & miserere mei, pes enim meus stetit in via recta: in Ecclesijs benedicam Dominũ.

Psalmus. Iudica me Dõmine, quõniam ego in innocentia mea in gressus sum: & in Dõmino sperans, non infirmabor. **B.** Glõria patri.

Oremus.

Paxta, quæsumus, omnipotens Deus: ut familia tua, quæ se affligendo carnē ab alimētis abstinet: sectādo iustitiā à culpa ieiūnet. Per Dñm.

Alia Orat. ut in Dñica præcedenti.

Lectio Daniëlis prophætæ.

In diēbus illis: Orāuit Daniël Dñm dicens. Dñe Deus noster, qui eduxisti pópulum tuū de terra Ægypti manu forti, & fecisti tibi nomen secūndū diem hanc: peccāuimus, iniquitatem fecimus Dñe in omnem iustitiā tuam, auertatur obsecro ira tua, & furor tuus à ciuitate tua Hierusalē, & à mōte sancto tuo. Propter peccāta enim nostra, & iniquitates patrum nostrorum, Hierusalēm & pópulus tuus in opprobrium sunt omnibus per circōitum nostrum. Nunc ergo exaudi Dñe Deus noster orationē serui tui, & preces eius: & ostende faciē tuam super scētuarium tuū quod desertum est. Propter temetipsū inclina Deus meus aurem tuā, & audi: aperi oculos tuos, & vide desolationem nostram, & ciuitatē super quam inuocatum est nomē tuū. Neque enim in iustificatiōibus nostris prosternimus preces ante faciē tuam: sed in miserationibus tuis multis. Exaudi Dñe, placāre Dñe: attende & fac, ne morieris propter temetipsū Deus meus, quia nomen tuum inuocatum est super ciuitatē, & super pópulum tuum. Dñe Deus noster.

Graduale. A diutor meus, liberator meus esto: Dñe ne tardaueris. *Ps.* Confundantur & reuereantur inimici mei: qui quærunt animam meam.

Tractus. Dñe non secūndum peccāta nostra, quæ fecimus nos: neq; secūndum iniquitates nostras retribuas nobis. *Ps.* Dñe, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiae tuæ quia pauperes facti sumus nimis. *Ps.* Adiuua nos Deus salutaris noster: & propter gloriā nominis tui Dñe libera nos: & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Sequentia sancti euangeliij

secūndum Ioānnem.

In illo tempore: Dixit Iesus turbis Iudæorum. Ego vado, & quærētis me: & in peccato vestro moriēmini. Quō ego vado, vos non potēstis venīre. Dicebant ergo Iudæi. Nunquid interficit semetipsū, quia dicit: quō ego vado: vos non potēstis venīre? Et dicebat eis. Vos deorsum estis: ego de supernis sum. Vos de mundo hoc estis ego non sum de hoc mundo. Dixit ergo vobis: quia moriēmini in peccatis vestris. Si enim non credideritis, quia ego sū: moriēmini in peccato vestro. Dicebāt ergo ei. Tu quis es? Dixit eis Iesus. Principiū: quia & loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui, & iudicāre. Sed qui misit me verax est: & ego, quæ audiui ab eo, hæc loquor in mundo. Et non cognouerunt, quia patrem eius dicebat Deum. Dixit ergo eis Iesus. Cū exaltaueris filiū hōminis, tūc cognoscētis quia ego sū, & à me ipso facio nihil: sed sicut docuit me Pater hæc loquor. Et qui me misit mecum est: & nō reliquit me solum, quia ego

quæ

Ps. 102.

Ps. 78.

Ibedē.

Ca. 8.

21. 27.

quæ placita sunt ei, facio semper.

Ps. 15.

Offertorium. **B**enedicam Dóminum, qui tribuit mihi intellectū: prouidēbam Dominū in conspēctu meo semper: quoniam à dextris est mihi, ne commouear. **Secreta.**

Hæc hóstia, Dómine, placatiónis & laudis, tua nos protectiōne dignos efficiat. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, vt in Dñica præcedenti.

Ps. 8.

Communio. Dómine Dóminus noster, quàm admirabile est nomen tuū vniuersa terra. **Postcómunio.**

Hæc nos cómunio, Dñe, purget à crimine: & cælestis remedij faciat esse consortes. Per Dóminum.

Aliæ Postcommuniones, vt in Dominica præcedenti.

Super populum. O remus.
Humiliâte cápita vestra Deo.

Adesto supplicationibus nostris, omnipotens Deus: & quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges, cōsuētæ misericordiæ tribue benignus effectum. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Statio ad sanctam Balbinam

Introitus.

Ps. 26.

Ibidé:

Ibi dixit cor meū, quæ siui vultum, tuum, vultum tuum Dómine requiram: ne auertas faciem tuam à me. **Psal.**

Dominus illuminatio mea, & salus mea: quem timébo? **Gloria patri.**

O remus.

Perfice, quæsumus, Dómine, benignus, in nobis obseruantiæ san-

ctæ subsidium: vt, quæ te auctóre faciēda cognouimus, te operante impleamus. Per Dóminum nostrum,

Aliæ Orationes, vt in Dñica præcedenti.

Lectio libri Regum.

IN diēbus illis: Factus est sermo Dómini ad Eliam Thesbitem, dicens. Surge, & vade in Saréпта Sidoniōrum & manēbis ibi. Præcépi enim ibi mulieri viduæ, vt pascat te: Surrexit, & abiit in Saréпта. Cumq; venisset ad portā ciuitatis, apparuit ei mulier vidua colligēs ligna: & vocauit eam dixitq; ei. Da mihi paululum aquæ in vase, vt bibam. Cumq; illa pergeret vt afferret, clamauit post tergum eius dicens. Affer mihi obsecro & buccellam panis in manu tua. Quæ respōdit. Viuit Dñs Deus tuus, quia nō habeo panem, nisi quātum pugillus capere potest farinæ in hydria, & paululum olei in lécytho. En colligo duo ligna: vt ingrediar, & faciam illud mihi, & filio meo: vt comedamus, & moriamur. Ad quam Elias ait. Noli timere: sed vade, & fac sicut dixisti. Verūntamen mihi primūm fac de ispa farinula sub cinericiū panem paruulum, & affer ad me: tibi autem & filio tuo facies pōstēa. Hæc autem dicit Dñs Deus Israel. Hydria farinæ non deficiet: nec lécythus olei minuētur, vsque in diem in qua datūrus est Dóminus pluuiam super faciem terræ. Quæ abiit, & fecit iuxta verbū Eliæ. Et comēdit ipse, & illa, & domus eius. Et ex illa die, hydria farinæ non defecit: & lécythus

olei non est imminutus, iuxta verbum
Dni quod locutus fuerat in manu Elie

54 **Graduale.** Facta cogitatum tuum
in Dño, & ipse te enutriet. **V.** Dñi cla-
mārem ad Dñm, exaudiuit vocē me-
am ab his qui appropinquant mihi.

**Sequentia sancti euangelij
secundum Matthæum.**

33 **I**n illo tempore: Locutus est Iesus
ad turbas, & ad discipulos suos, di-
cens. Super cathedram Moysi sederūt
Scribæ & Pharisei. Omnia ergo quæ
cūque dixerint vobis, seruāte & faci-
te: secundum verò opera eorum nolite
facere. Dicūt enim, & non faciunt.
Alligant enim onera grāua & impor-
tabilia, & impōnunt in humeros ho-
minum: digito autem suo nolunt ea
mouere. Omnia verò opera sua faciūt
vt deā ut ab hominibus. Dilatant
eni phylacteria sua, & magnificant
fimbrias. Amant autem primos recū-
bitus in cænis, & primas cathedras in
synagógis, & salutationes in foro, &
vocari ab hominibus, rabbi. Vos au-
tem nolite vocari rabbi. Vnus est enim
magister vester: omnes autem vos fra-
tres estis. Et patrem nolite vocare vo-
bis terram: vnus est enim pater vester
qui est in cælis. Nec vocemini magi-
stri: quia magister vestre, vnus est, Chri-
stus. Qui maior est vestrum erit mini-
ster vester. Qui autem se exaltauerit
humiliabitur: & qui se humiliauerit,
exaltabitur.

Offertorium.

Miserere mei Dōmine secūdam ma-
gnam misericordiam tuam: dele Dñe
iniquitatem meam. **Secreta.**

Sanctificationē tuam nobis Dōmi-
ne has mysterijs operare placatus:
quæ nos & à terrenis purget vitijs: &
ad cælestis dona perducat. Per Dñm.

Alia Secreta, vt in Dñica præcedenti.

Cōmunio. Narrabo omnia mirabilia
tua: lætabor & exultabo in te: Psallam
nōmini tuo altissime. **Postcommunio.**

Vt sacris Dñe reddāmur digni
muneribus, fac nos tuis, quæsumus
semper obedire mandatis. Per Dñm.

**Alia Postcomuniones, vt in Domini-
ca præcedenti.**

Super populum. Oremus.

Humiliate capita vestra Deo.

Propitiare Domine supplicatiōni-
bus nostris, & animarum nostrā-
rum medere languoribus. vt, remissiō-
ne percepta, in tua semper benedictiō-
ne lætemur. Per Dōminum.

FERIA QUARTA.

Statio ad sanctam Cæciliam.

Introitus.

Ne dereliquas me Dñe **Ps. 37.**
Deus meus, ne discē-
das à me: intende in
adiutoriū meū Dōmi-
ne virtus salutis meæ.

Psalm. Dōmine ne in furōre tuo argu-
as me, neque in ira tua corripas me. **Ibidem.**

Gloria patri. Oremus.

Populum tuum Dōmine propi-
tius respice: & quos abescis carnā-
libus præcipis abstinere, à noxijs quoq;
vitijs cessare concēde. Per Dñm.

**Alia Orationes, vt in Domini-
ca præcedenti.**

Lectio libri Hester.

Ca. 13. **I**n diebus illis: Oravit Mardocheus ad Dominum, dicens. Domine Deus rex omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita: & non est qui possit tue resistere voluntati. Si decreueris saluare nos, continuo liberabimur. Tu enim Domine fecisti caelum & terram, & quicquid caeli ambitu continetur. Tu es Dominus omnium: & non est qui resistat maiestati tuae. Et nunc Domine rex regum, Deus Abraham, miserere populo tuo: quia volunt nos inimici nostri perdere, & hereditatem tuam delere. Ne despicias partem tuam quam redemisti tibi: sed exaudi deprecationem nostram, & propitius esto fori & funiculo hereditatis tuae. Et conuertere luctum nostrum in gaudium: ut uiuentes, laudemus nomen tuum: & ne claudas ora canentium te, Domine Deus: noster.

Ps. 27.

Graduale. Saluum fac populum tuum Dñe, & benedic hereditati tuae. **V.** Ad te Domine clamaui, Deus meus ne fileas à me, & ero similis descendentibus in lacum.

Ps. 102.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra quae fecimus nos neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **V.** Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiae tuae, quia pauperes facti sumus nimis. **V.** Adiuua nos Deus salutaris noster, & propter gloriam nominis tui Domine libera nos, & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Ps. 78.

**Sequentia sancti euangelij
secundum Mattheum.**

In illo tempore: Ascendens Iesus Hierosolymam, assumpsit duodecim discipulos suos secreto, & ait illis. Ecce ascendimus Hierosolymam, & filius hominis tradetur principibus sacerdotum & scribis: & condemnabunt eum morte. Et tradent eum gentibus ad illudendum, & flagellandum & crucifigendum: & die tertia resurget. Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans, & petens aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic, ut sedent hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam & vnus ad sinistram, in regno tuo. Respondens autem Iesus, dixit. Nescitis quid petatis? Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei. Possumus, Ait illis. Calicem quidem meum bibetis: sedere autem ad dexteram meam vel ad sinistram, non est meum dare vobis: sed quibus paratum est à patre meo. Et audientes decem, indignati sunt de duobus fratribus. Iesus autem vocauit eos ad se: & ait. Scitis, quia principes gentium dominantur eorum: & qui maiores sunt potestatem exercent in eos? Non ita erit inter vos. Sed quicumque voluerit inter vos maior fieri, sit vester minister: & qui voluerit inter vos primus esse, erit vester seruus. Sicut filius hominis non venit ministrari: sed ministrare, & dare animam suam redemptione pro multis.

Offertorium. Ad te, Dñe, leuaui animam meam, Deus meus in te confido, non erubescam: neque irideant me inimici mei: etenim vniuersi, qui te ex-

pectant, non confundentur. *Secreta.*

Hostias, quesumus, Dñe quas tibi offerimus, propitius respice: & per hæc sancta comercia, vincula peccatorum nostrorum absolue. Per Dñm.

Alia Secreta, vt in Dñica præcedenti.

Communio. Iustus Dominus, & iustitiam dilexit: æquitatem vidit vultus eius. *Postcommunio.*

Sumptis, Dñe, sacramentis, ad redemptionis æternæ, quesumus, proficiamus augmentum. Per Dñm.

Alia Postcommuniones, vt in Dominica præcedenti.

Super populum. Oremus.
Humiliate capita vestra Deo.

Deus innocentiæ restitutor & amator, dirige ad te tuorum corda seruorum: vt spiritus tui feruore conceptio, & in fide inueniantur stabiles, & opere efficaces. Per Dominum.

FERIA QUINTA.

Statio ad sanctam Mariam trans Tyberim. Introitus.

Eus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina: confundantur, & reuerentur omnes inimici

mei, qui quærunt animam meam. *Psalm.* Auertantur retrorsum, & erubescant qui volunt mihi mala. *V.* Gloria patri. *Oremus.*

Præsta nobis, quesumus, Dñe, auxiliũ gratiæ tuæ: vt ieiunijs & orationibus conuenienter inteti, liberemur ab hostibus mentis & corporis. Per dñm.

Alia Orat. vt in Dñica præcedenti.

Lectio Hieremiæ prophætæ

Hæc dicit Dominus Deus. *Ca. 17.*
Maledictus homo qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum & à Dño recedit cor eius. Erit enim quasi myricæ in deserto, & non videbit cū venerit bonum: sed habitabit in siccitate in deserto in terra saluginis, & inhabitabili. Benedictus vir qui confidit in Dño, & erit Dñs fiducia eius. Et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas: & non timebit cū venerit æstus. Et erit folium eius viride: & in tempore siccitatis non erit sollicitum: nec aliquando desinet facere fructum. Præuam est cor hominis & inscrutabile: quis cognoscet illud? Ego Dominus scrutans corda, & probans renes: qui do unicuique iuxta viam suam, & iuxta fructum aduentionum suarum. Dicit Dominus omnipotens.

Graduale. Propitius esto peccatis nostris, Dñe, ne quando dicant gētes, vbi est Deus eorum? *V.* Adiuua nos Deus salutaris noster, & propter honorem nominis tui, Dñe, libera nos. *Pf. 78.*

Sequentia sancti euangelij secundum Lucam.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. *Ca. 16.*
Homo quidam erat diues, & induebatur purpura & bysso: & epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus nomine Lázarus, qui iacebat ad ianuam eius, vlceribus plenus: cupiens saturari de micis quæ cadebant de mensa diuitis, & nemo illi dabat. Sed & canes veniebant, & lingebant

gēbant vlcera eius. Factū est autem, vt morerētur mēdicus, & portarētur ab angelis in sinum Abraham. Mortuus est autem & diues: & sepultus est in inferno. Eleuās autem oculos suos, cum esset in tormētis, vidit Abraham à longē, & Lazarum in sinu eius. Et ipse clamans, dixit, Pater Abraham, miserere mei: & mitte Lazarū vt intingat extrēmum digiti sui in aquam, vt refrigeret linguā meā: quia crucior in hac flamma. Et dixit illi Abraham. Fili, recordare quia recepisti bona in vita tua & Lazarus similiter mala: nunc autē hic consolatur, tu verò cruciāris. Et in his omnibus, inter nos & vos chaos magnum firmatum est: vt hi, qui volunt hinc transire ad vos, non possint: neque inde huc transmeāre. Et ait. Rogo ergo te pater, vt mittas eum in domum patris mei. Habeo enim quinque fratres, vt testētur illis, ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorū. Et ait illi Abraham. Habent Moysen, & pphetas: audiant illos: At ille dixit. Non, pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, pñitentiā agēs. Ait autem illi. Si Moysen & pphetas non audiunt: neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

Pf. 32.

Offertoriū. **P**recatus est Moyses in conspectu Dñi Dei sui, & dixit: quare Domine irasceris in populo tuo? parce iræ animæ tuæ: memēntō Abrahā Isaac, & Iacob: quibus iurasti dare terram fluentem lac, & mel: & placatus factus est Dñs de malignitate, quam dixit facere populo suo. **Secreta.**

Presenti sacrificio nōmini tuo nos Domine, ieiunia dicata sacrificent: vt quod obseruantia nostra profitētur extērius, intērius operētur effectu. Per Dōminum.

Alia Secreta, vt in Dñica præcedēti.

Communio. Qui manducat meā carnem, & bibit meum sanguinem: in me manet, & ego in eo, dicit Dōminus.

Postcōmunio.

Gratia tua nos, quæsumus, Domine, non derelinquat: quæ & sacræ nos dēditos faciat seruituti, & tuā nobis opē semper acquirat. Per Dñm.

Alia Postcō. vt in Dñica præcedenti.

Super populum. **O**rēmus

Humiliate cāpita vestra Deo.

Adesto, Dñe, famulis tuis, perpēruam benignitatē largire poscentibus: vt his qui te auctōre, & gubernatōre gloriantur, & congregatā restaures & restaurata conserues. Per Dñm.

FERIA SEXTA.

Statio ad sanctum Vitalem.

Introitus.

Go autem cum iustitia aparēbo in conspectu tuo: fatiabor, dum manifestabitur gloria tua. **Psalm.** Exaudi,

Dōmine, iustitiam meam: intēnde de precatiōne meam. ✠. Gloria patri.

Orēmus.

DA, quæsumus, omnipotens Deus, vt sacro nos purificante ieiunio, synceris mētibz ad sancta ventūra facias peruenire. Per Dñm.

Alia Orat. vt in Dñica præcedenti.

Lectio libri Genesis.

IN diēbus illis: Dixit Ioseph frātribus suis. Audite somnium meum, quod vidi. Putabam nos ligāre manipulos in agro: & quasi coniūgere manipulum meum, & stare, vestrosque manipulos circumstātes adorāre manipulum meum. Respondērunt fratres eius. Nūquid rex noster eris? aut subiiciēmur ditiēni tuā? Hęc ergo causa somniōrum atque sermōnum, inuidiā & odij fomité ministrāuit. Aliud quoque somnium vidit, quod narrās fratribus, ait. Vidi per somniū quasi solem & lunā, & stellas vndecim adorāre me. Quod cū patri suo, & fratribus retullisset, increpāuit eū pater, & dixit. Quid sibi vult hoc somniū, quod vidisti? Nūquid ego, & mater tua, & fratres tui adorābimus te super terram? Inuidēbant igitur ei fratres sui: pater verò rem tacitus considerābat. Cumque fratres illius in pascēdis grēgibus patris morarētur in Sichem, dixit ad eum Israel. Fratris tui pascunt oves in Sichimis: veni, mittā te ad eos. Quo respondēte, pręsto sum: ait. Vade, & vide, si cuncta prospēra sint erga fratres tuos, & pęcora: & renūcia mihi quid agātur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem. Inuenitque eum vir errantē in agro: & interrogāuit quid quæreret. At ille respondit. Fratres meos quæro: indica mihi vbi pascunt greges. Dixit ei vir. Recessērunt de loco isto. Audiui autē eos dicētes. Eāmus in Dothain. Pergo Ioseph post fratres suos, &

inuēnit eos in Dothain. Qui cūm vidissent eum procul, antequam accēderet ad eos, cogitauerunt illum occidere. Et mutuō loquebantur. Ecce somniator venit: venite, occidāmus eum, & mittāmus eum in cisternam veterem: dicemusque, fera pēsima deuorāuit eum. Et tunc apparēbit, quid illi profint somnia sua. Audiens autem hęc Ruben, nitebātur liberāre eum de manibus eōrum: & dicebat. Non interficiāmus animam eius, nec effundāmus sanguinem: sed proiicite eum in cisternā hanc, quę est in solitudine: manusque vestras seruāte innoxias. Hoc autem dicebat, volens eripere eum de manibus eōrum, & reddere patri suo.

Graduale. Ad Dōminum cūm tribulāter: clamāui, & exāudiuit me. **Ps. 119.**
Dōmine, libera animam meā à labijs iniquis, & à lingua dolōsi.

Tractus. Dōmine, non secūndum peccāta nostra, quę fecimus nos neque; secūndum iniquitates nostras retribuas nobis. **Ps. 78.** Dñe, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum; cito anticipent nos misericordię tuę: quia pauperes facti sumus nimis. **Ps. 102.**
Adiuua nos, Deus salutāris noster, & propter glōriam nōminis tui, Dōmine, libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

**Sequētia sancti euangēlij
secūndum Matthæum.**

IN illo tēpore: Dixit Iesus turbis Iudæorū, parabolā hęc. Homo quidam erat pater familias, qui plantāuit vineam, & sepem circumdedit ei, & fodit

dit in ea torcular, & edificauit turrim
& locauit eam agricolis: & peregre pro-
fectus est. Cum autem tempus fructuum
appropinquasset, misit seruos suos ad
agricolas, ut acciperent, fructus eius.
Et agricolæ apprehensis seruis eius, al-
ium ceciderunt, alium occiderunt, alium
verò lapidauerunt. Iterum misit alios ser-
uos plures prioribus: & fecerunt illis
similiter. Nouissimè autem misit ad eos
filium suum, dicēs: verebuntur fortè fili-
um meum. Agricolæ autem videntes fili-
um, dixerunt intra se. Hic est hæres:
venite, occidamus eum, & habebimus
hæreditatē eius. Et apprehensum eum
eiecērunt extra vineam, & occiderunt.
Cum ergo venerit Dñs vineæ, quid fa-
ciet agricolis illis? Ait illi. Malos ma-
lè perdet: & vineam suam locabit alijs a-
gricolis, qui reddat ei fructum temporibus
suis. Dicit illis Iesus. Nunquam legis-
tis in Scripturis, lapidem quem repro-
bauerunt edificantes, hic factus est in
caput anguli? A Dño factum est istud:
& est mirabile in oculis nostris. Ideo
dico vobis, quia auferetur à vobis re-
gnū Dei, & dabitur genti facienti fru-
ctus eius. Et qui ceciderit super lapidē
istum, conringetur. Super quē verò
ceciderit, conteret eum. Cum audis-
sent principes sacerdotum & pharisei
parabolas eius: cognouerunt quod de
ipsis diceret. Et quærentes eum tenē-
re, timuerunt turbas: quoniam sicut
propheta eum habebant.

Ps. 19.

Offertorium. Dōmine, in auxilium
meum respice: confundantur, & reue-
reantur qui quærunt animam meam,

ut auferant eam: Dōmine, in auxilium
meum respice. **Secreta.**

Hæc in nobis sacrificia, Deus, &
actione permāneant, & operatiō-
ne firmētur. Per Dōminum.

Alia Secreta, ut in Dñica præcedenti.

Cōmunio. Tu, Dñe, seruabis nos
& custodies nos à generatiōne hac in
æternum. **Postcommunio.**

Fac nos, quæsumus Dōmine, accē-
pto pignore salutis æternæ, sic ten-
dere congruenter, ut ad eam perueni-
re possimus. Per Dōminum.

**Alia Postcommuniones, ut in
Dominica præcedenti.**

Super populum Oremus.

Humiliate capita vestra Deo.

DA, quæsumus, Dōmine, popu-
lo tuo salutem mentis & corpo-
ris: ut bonis operibus in hærendo, tua
semper virtutis mereatur protectione
defendi. Per Dōminum.

SABBATHO.

**Statio ad sanctos Marcellinum &
Petrum. Introitus.**

Ex Dōmini irrepehen-
sibilis, conuertens à-
nimas: testimōnium
Dōmini fidele, sapi-
entiam præstans paruu-
lis. **Psalm.** Cæli enarrant gloriam
Dei, & opera manuum eius antūnci-
at firmamentum. **V.** Glória patri.

Oremus.

DA, quæsumus, Dōmine nostris
effectum ieiunij salutaris: ut
castigatio carnis assumpta, ad nostrā
rum vegetationem transeant animā-

rum. Per Dominum.

Alia Orat. vt in Dñica præcedenti.

Lectio libri Genesis:

IN dièbus illis : Dixit Rebècca filio suo Iacob. Audiui patrem tuum loquentem cum Esau fratre tuo, & dicentem ei. Affer mihi de venatione tua, & fac cibos vt comedam, & benedicam tibi coram Dño antequàm moriar. Nunc ergo, fili mi, acquiesce con filijs meis: & pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, vt faciam eis escas patri tuo, quibus libenter véscitur: quas cum intulerit, & comederit, benedicat tibi priusquàm moriatur. Cui ille respóndit. Nosti, quòd Esau frater meus homo pilosus sit, & ego lauis: si attrectauerit me pater meus, & senserit timeo, ne putet me voluisse sibi illudere, & indicam super me maledictione pro benedictione. Ad quem mater: in me sit, ait, ista maledictio fili mi: tantum audi vocem eam, & pergens, affer quæ dixi. Abiit & attulit deditque matri suæ. Parauit illa cibos, sicut nóuerat velle patrem illius. Et vestibus Esau valde bonis, quas apud se habebat domi, induiteu: pelliculasq; hoccorum circūdedit manibus, & colliruda protexit. Deditq; pulmētum: & panes quos coxerat tradidit. Quibus illatis, dixit. Pater mi? At ille respóndit: Audio. Quis es, fili mi? Dixitq; Iacob. Ego sum Esau primo gēnitus tuus: feci sicut præcepisti mihi. Surge, sede, & comede de venatione mea, vt benedicat mihi anima tua. Rursumq; Isaac ad filiū suū. Quo

modo, inquit, tam citò inuenire potuisti, fili mi? Qui respódit. Voluntas Dei fuit, vt citò mihi occurreret quod volebam. Dixitq; Isaac. Accède huc, vt tågam te, fili mi: & probé vtrum tu sis filius meus Esau, an nō? Accessit ille ad patrem: & palpato eo, dixit Isaac. Vox quidem, vox Iacob est: sed manus sunt Esau. Et nō cognouit eū, quia pilosæ manus similitudinē maiōris expresserant. Benedicens ergo illi, ait. Tu es filius meus Esau? Respódit, Ego sum. At ille: Affer, inquit, mihi, cibos de venatione tua, fili mi: vt benedicat tibi anima mea. Quos cum oblatos comedisset, obtulit ei etiam vinū. Quo hausto, dixit ad eum. Accède ad me: & da mihi ósculum, fili mi. Accessit, & osculatus est eum. Statimq; vt sensit vestimentorum illius fragrantiam benedicens, ait. Ecce odor filij mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit Dñs. Det tibi Deus de rore celi, & de pinguedine terræ, abundantiam frumenti, vini, & olei. Et seruiant tibi populi, & adorent te tribus. Esto Dominus fratrum tuorum: & incuruentur ante te filij matris tuæ. Qui maledixerit tibi, sit ille maledictus: & qui benedixerit tibi, benedictionibus repleatur. Vix Isaac sermōnem impleratur: & egresso Iacob foras, venit Esau coctosq; de venatione cibos intulit patri, dicēs. Surge pater mi, & comede de venatione filij tui: vt benedicat mihi anima tua. Dixitq; illi Isaac. Quis enim es tu? Qui respódit. Ego sum filius tuus primogēnitus Esau. Expauit

Isaac stupore vehementi: & ultraquã credi potest, admiras, ait. Quis ergo ille est, qui dudum captam venationẽ attulit mihi, & comedi ex omnibus priusquam tu venires? benedixi; ei, & erit benedictus. Auditis Esau sermonibus patris: irrugiit clamore magno & consternatus ait. Benedic etiam & mihi, pater mi. Qui ait Venit germanus tuus fraudulenter, & accepit benedictionem tuam. At ille subiunxit. Iuste vocatum est nomen eius Iacob. Supplacitavit enim me, en, altera vice. Primo genita mea ante tulit, & nunc secundo surripuit benedictionem meam. Rursumque ad patrem. Nunquid non reseruali, ait, & mihi benedictionem? Respondit Isaac. Dominum tuum illum constitui, & omnes fratres eius servituti illius subiugavi. Frumento, vino, & oleo stabiliui eum: & tibi post hæc fili mi, ultra quid faciam? Cui Esau. Num vnã, inquit, tantum benedictionem habes pater? Mihi quoque obsecro vt benedicas. Cumque eiulatu magno fleret, motus Isaac, dixit ad eum. In pinguedine terræ, & in rore cæli desuper erit benedictio tua

i. 19.

Graduale. Bonum est confiteri Dño & psallere nomini tuo altissime. **Ps.** Ad annunciandum manẽ misericordiam tuam, & veritatem tuam per noctem.

**Sequencia sancti euangelij
secundum Lucam.**

Ca. 15.

In illo tempore: Dixit Iesus pharisæis parabolam hanc. Homo quidam habuit duos filios: & dixit adolescentior ex illis, patri. Pater, da mihi por-

tionem substantiæ quæ me contingit. Et diuisit illis substantiam. Et non post multos dies, congregatis omnibus adolescentior filius peregre profectus est in regionem longinquam: & ibi dissipauit substantiam suam viuendo luxuriose. Et postquam consummasset omnia, facta est fames valida in regione illa: & ipse cepit egere. Et abiit & adhaesit vni ciuium regionis illius. Et misit illum in villam suam, vt pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem suum desiliquis quas porci manducabant: & nemo illi dabat. In se autem reuersus dixit. Quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus: ego autem hic fame pereor? Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei, Pater, peccaui in caelum & coram te iam non sum dignus vocari filius tuus fac me sicut vnum de mercenarijs tuis. Et surgens, venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longè esset, vidit illum pater ipsius: & misericordia motus est. Et accurrens cecidit super collum eius, & osculatus est eum. Dixitque ei filius. Pater, peccaui in caelum, & coram te: iam non sum dignus vocari filius tuus. Dixit autem pater ad seruos suos. Citò proferte stolam primam, & induite illum: & date annulum in manum eius, & calceamenta in pedes eius: & adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus & epulemur: quia hic filius meus mortuus erat & reuixit: perierat & inuentus est. Et ceperunt epulari. Erat autem filius eius senior in agro. Et cum veniret, & appro-

pinquāre dōmū, audiuit symphoniā & chorum. Et vocauit vnum de seruis & interrogauit quæ hæc essent. Isque dixit illi. Frater tuus venit: & occidit pater tuus vitulum saginatum, quia saluum illum recepit. Indignatus est autē, & nolebat introire. Pater ergo illius egressus, coepit rogare eum. At ille respondens, dixit patri suo. Ecce tot annis seruo tibi: & mandatum tuum nunquam præterui: & nunquam dedisti mihi hœdum, vt cū amicis meis pularer. Sed postquam filius tuus hic: qui deo ratur substantiā suam cū meretricibus venit: occidisti vitulum saginatum. At ipse dixit illi. Fili, tu sepep me cū es: & omnia mea, tua sunt. Epulari autē & gaudere oportebat, quia frater tuus, hic, mortuus erat & reuixit: perierat, & inuentus est.

Offertoriū. Illumina oculos meos ne vnquā obdormiam in morte, nequādo dicat inimicus meus præualui aduersum eum. **Secreta.**

His sacrificijs, Dōmine, concēde placatus: vt, qui proprijs orāmus absolui delictis, non grauēmur extēnis. Per Dōminum.

Aliæ Secretæ, vt in Dñica præcedēti.

Cōmuniō. Oportet te fili gaudere: quia frater tuus mortuus fuerat, & reuixit: perierat, & inuentus est.

Postcōmuniō.

Sacramenti tui, Dōmine, diuina libatio penetrālia nostricordis infundat: & sui nos participes potenter efficiat. Per Dōminum.

Aliæ Postcō. vt in Dñica præcedenti.

Super populum. Oremus.

Humiliate capita vestra Deo.

Familiam tuā, quæsumus, Dñe, cōtinua pietate custodi: vt, quæ in sola spe gratiæ cælestis inuitur, cælesti etiā protectiōne muniatur. Per Dñm.

DOMINICA TERTIA.

in Quadragesima.

Statio ad sanctum Laurentium extra muros. Introitus.

Culi mei semper ad Dōminum: quia ipse euellet de laqueo pedes meos: respice in me, & miserere mei quoniam vnicus, & pauper sum ego. **Psalms.** Ad te, Dōmine, leuāui animam meam: Deus meus in te cōfido: non erubescam. **¶**

Glōria patri. Oremus.

Quæsumus, omnipotens, Deus, vota humilium respice: atq; ad defensionem nostram, dexteram tuæ maiestatis extende. Per Dōminum.

Ad postcōda suffragia sãctorũ. Oratio.

Acūctis nos, quæsumus, Dñe mentis & corporis defende periculis: & intercedente beata & gloriōsa semperque virgine Dei genitricē Maria, cum beatis apōstolis tuis Petro & Paulo, atq; beato N. & omnibus sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem: vt destructis aduersitatibus & erroribus vniuersis, ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. **Oratio.**

Omnipotens sempiternē Deus, qui viuōrum dominaris simul & mortuorum, omniumq; misereris quos tuos fide & opere futuros esse prenoscis: te supplices exorāmus: vt pro qui

quibus effundere preces decreuimus, quos vel presens seculum adhuc in carceribus retinet, vel futurum iam exitos corpore suscepit: intercedentibus omnibus sanctis tuis, pietatis tue clementia, omnium delictorum suorum veniam consequatur. Per Dñm.

Lectio epistolæ beati Pauli apostoli ad Ephesios.

Ca. 5. **F**ratres: Estote imitatores Dei, sicut filij charissimi: & ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suauitatis. Fornicatio autem & omnis immunditia, aut auaritia, nec nominetur in uobis, sicut decet sanctos: aut turpitudine, aut stulti loquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet: sed magis gratiarum actio. Hoc autem scitote intelligentes: quod omnis fornicator, aut immundus, aut auarus, quod est idolorum seruitus, non habet hereditatem in regno Christi & Dei. Nemo vos seducat inanibus uerbis. Propter hæc enim uenit ira Dei in filios diffidentia. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis enim aliquando tenebræ nunc autem lux in Domino, Ut filij lucis ambulate. Fructus enim lucis est in omni bonitate, & iustitia, & ueritate.

2. 9. **Graduale.** Exurge, Domine, non præualeat homo: iudicentur gentes in conspectu tuo. **V.** In conuertendo inimicum, meum retrorsum, infirmandi buntur, & peribunt à facie tua.

1. 12. **Tractus.** Ad te leuaui oculos meos,

qui habitas in caelis. **V.** Ecce sicut oculi seruorum in manibus dominorum suorum. **V.** Et sicut oculi ancillæ in manibus domine suæ, ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. **V.** Miserere nobis, Domine, miserere nobis.

Sequentia sancti euangelij secundum Lucam.

In illo tempore: Erat Iesus eiciens demonium: & illud erat mutum. Et cum eiecisset demonium, locutus est mutus: & admiratae sunt turbæ, Quidam autem ex eis dixerunt. In Beelzebub principe demoniorum eicit demonia. Et alij tentantes, signum de caelo quærebant ab eo. Ipse autem: ut uidit cogitationes eorum, dixit. Omne regnum in seipsum diuisum, desolabitur: & domus supra domum cadet. Si autem & satanas in seipsum diuisus est quomodo stabit regnum ipsius, quia dicitis in Beelzebub eicere me demonia? Si autem ego in Beelzebub eicio demonia: filij uestri in quo eiciunt? Ideo ipsi, iudices uestri erunt. Porro si in digito Dei eicio demonia: profecto peruenit in uos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum: in pace sunt omnia quæ possidet. Si autem fortior illo superueniens uicerit eum: uniuersa armis eius auferet, in quibus confidebat: & spolia eius distribuet. Qui non est mecum, aduersum me est: & qui non colligit mecum, dispergit. Cum immundus spiritus exierit ab homine, perambulabit per loca inaquosa, quærens requiem.

Et non inueniens, dicit. Reuertat in domum meam, unde exiui. Et Cum uenerit, inuenit eam scopis mundatam & ornatam. Et tunc vadit, & assumit secum septem alios spiritus nequiores se: & ingressi habitant ibi. Et fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Factum est autem: cum hac diceret, extollens uocem quaedam mulier de turba, dixit illi. Beatus uenter qui te portauit: & uera quae suxisti. At ille dixit. Quinimo, beata qui audiunt uerbum Dei, & custodiunt illud.

Et dicitur Credo.

18. **Offertorium.** Iustitiae Domini rectae laetificantes corda: & iudicia eius dulciora super mel & fauum: nam & seruus tuus custodit ea.

Hæ hostia, quaesumus, Domine, emundet nostra delicta, & ad sacrificium celebrandum, subditorum tibi corpora, mentesque sanctificet. Per Dominum.

Alia Secreta.

Exaudi nos, Deus salutaris noster ut per huius sacramenti uirtute, a cunctis nos mentis & corporis hostibus tuearis: gratiam tribuens in praesenti & gloriam in futuro.

Deus, cui soli cognitus est numerus electorum in superna felicitate locandus: tribue, quaesumus: ut, intercedentibus omnibus sanctis tuis, uersorum, quod in oratione commendatos suscepimus, & nomina omnium: fidelium beatae praedestinationis liber ascripta retineat. Per Dominum.

Communio. Passer inuenit sibi domum, & turtur nidum, ubi resonat

pullos suos: altaria tua, Domine, uirtutum, rex meus & Deus meus: beati qui habitant in domo tua, in saeculum saeculi laudabunt te.

Postconunio.

Acunctis nos, quaesumus, Domine, reatibus & periculis propitiatus absolue, quos tanti mysterij tribuis esse participes. Per Dominum.

Alia Postconuniones.

Mundet, & muniat nos, quaesumus Domine, diuini sacramenti munus oblatum: & intercedente beata uirgine Dei genetrice Maria, cum beatis apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus sanctis: a cunctis nos reddat & peruersitatibus expiatis, & aduersitatibus expeditos.

Purificent nos, quaesumus, omnipotens & misericors Deus, sacramenta quae sumpsimus: & intercedentibus omnibus sanctis tuis, presta: ut hoc tuum sacramentum non sit nobis reatus ad penam, sed intercessio salutaris ad ueniam: si ablutio scelerum, sit fortitudo fragilium, sit contra omnia mundi pericula firmamentum, sit uiuorum atque mortuorum fidelium, remissio omnium delictorum. Per.

FERIA SECUNDA.

Statio ad sanctum Marcum.

Introitus.

In Deo laudabo uerbum Ps. 58.
in Domino laudabo
sermone: in Deo sperabo: non timebo, quid faciat mihi homo.

Psalm.

Miserere mei Deus, Ibidem.
quoniam conculcauit me homo, to-

ra die bellās tribulauit me. *Ps.* Gloria patri. *O* rēmus.

Coordibus nostris, quęsumus, Dōmine, grātiā tuā benignus infunde: vt sicut ab escis carnalibus abstinemus, ita sensus quoq; nostros à nōxijs retrahāmus excēssibus. Per dñm.

Alia Orat. vt in Dñica præcedenti.

Lectio libri Regum.

4. Ca. 5 **I**n diēbus illis: Naaman princeps militiæ regis Syriæ, erat vir magnus apud dōminum suum, & honoratus. Per illum enim dedit Dōminus salutem Syriæ. Erat autem vir fortis, & diues: sed leprosus. Porrō de Syria egressi fuerant latrunculi & captiuam duxerant de terra Israel puellam paruulā quę erat in obsequio vxōris Naaman: quę ait ad dominam suam. Vtinam fuisset dōminus meus ad prophētā qui est in Samaria: profecto curasset eum à lepra quam habet. Ingressus est itaque Naaman ad dōminum suum & nunciāuit ei, dicens. Sic & sic locuta est puella de terra Israel. Dixitque ei rex Syriæ. Vade, & mittam literas ad regem Israel. Qui cū profectus esset, & tulisset secum decem talenta argēti, & sex millia aureos, & decem mutatoria vestimentōrū: detulit literas ad regem Israel, in hæc verba. Cum accēperis epistolam hanc, scito quod miserim ad te Naaman seruum meum: vt cures eum à lepra sua. Cumque legisset rex Israel literas, scidit vestimenta sua, & ait. Nunquid Deus sum ego vt occidere possim & viuificāre, quia iste misit ad me, vt curē hōminem à

lepra sua? Animaduērtite, & vidēte: quod occasiōnes quęrat aduersum me. Quod cū audisset Eliseus vir Dei: scidisse vidē licet regem Israel vestimenta sua: misit ad eum, dicens. Cur scidisti vestimenta tua? Veniat ad me, & sciat prophētā esse in Israel. Venit ergo Naaman cum equis & cūribus, & stetit ad ostium domus Elisei: misitque ad eum Eliseus nūncium, dicens. Vade, & lauāre septies in Iordāne: & recipiet sanitātem caro tua, atq; mundaberis. Irātus Naaman, recedēbat dicens. Putābam quod egredētur ad me: & stans inuocāret nomen Dōmini Dei sui, & rāgeret manu sua locum lepræ, & curaret me: Nunquid non meliores sunt Abana, & Parphar, fluuij Damāsci, omnibus aquis Israel, vt lauer in eis, & mūder? Cū ergo vertisset se, & abiret indignans: accesserunt ad eum serui sui, & locuti sunt ei. Pater, & si rem grandem dixisset tibi prophēta, certē facere debueras: quāto magis, qui nunc dixit tibi, lauāre, & mundaberis? Descendit: & lauit in Iordāne septies, iuxta sermōnem viri Dei: & restituta est caro eius, sicut caro pueri paruuli: & mundatus est. Reuersusque ad virum Dei cum vniuerso comitatu suo, venit & stetit coram eo, & ait. Verē scio, quod non sit alius Deus in vniuersa terra, nisi tantum in Israel. *Ps.*

Graduale. Deus vitam meam annuntiāui tibi, poluisti lacrymas meas in cōspēctu tuo. *Ps.* Miserere mei Dōmine, quoniam conculcāuit me ho-

mo: et ota die bellans tribulauit me.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra quae fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **Ps.** Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiae tuae: quia pauperes facti sumus nimis. **Ps.** Adiuua nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui Domine libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Sequentia sancti euangelij secundum Lucam.

In illo tempore: Dixérunt Pharisei ad Iesum. Quanta audiuimus facta in Capharnaum: fac & hic in patria tua. Ait autem. Amen dico vobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua. In veritate dico vobis: multae viduae erant in diebus Eliae in Israel, quando clausum est caelum annis tribus & mensibus sex, cum facta esset fames magna in omni terra: & ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarepta Sidoniae, ad mulierem viduam. Et multae profetae erant in Israel sub Eliseo propheta: & nemo eorum mundatus est, nisi Naaman Syrus. Et repleti sunt omnes in synagoga, ita, haec audientes. Et surrexerunt, & eiecerunt eum extra ciuitatem: & duxerunt illum usque ad supercillium montis super quem ciuitas eorum erat edificata ut precipitaret eum. Ipse autem transiens per medium illorum, ibat. **Offertorium.**

Exaudi, Deus, orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam: intende de in me, & exaudi me. **Secreta.**

Munus, quod tibi, Domine, noster seruitutis offerimus tu salutare nobis perfice sacramentum. Per dominum. **Alia Secreta, ut in Dominica praecedenti.**

Communio. Quis dabit ex Sion **Ps. 135.** salutare Israel? cum auerterit Dominus captiuitatem plebis suae, exultabit Iacob & laetabitur Israel. **Postcommunio.**

Praesta, quaesumus, omnipotens & misericors Deus: ut quod ore conuincimus, pura mente, capiamus. Per Dominum.

Alia Postco. ut in Dominica praecedenti.

Super populum. Oremus.

Humiliate capita vestra Deo.

Subueniat nobis, Domine, misericordia tua: ut, ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis, te mereamur protegente eripi, te liberante saluari. Per Dominum.

FERIA TERTIA.

Statio ad sanctam Potentinam.

Introitus.

Ego clamaui, quoniam **Ps. 16.** exaudisti me Deus: inclina aurem tuam, & exaudi verba mea: custodi me Domine, ut pupillam oculi: sub umbra alarum tuarum protege me. **Psalm.** Exaudi, Domine, **Ibidé.** iustitiam meam: intende deprecationem meam. **Ps.** Gloria patri.

Oremus.

Exaudi nos, omnipotens & misericors Deus: & continentiae salutaris propitius nobis dona concede. Per Dominum.

Alia Orat. ut in Dominica praecedenti.

Lectio libri Regum.

4 reg.
4 **I**N diebus illis: Mulier quædam clamabat ad Eliseum prophetam dicens. Seruus tuus vir meus mortuus est: & tu nosti quia seruus tuus fuit, timens Deum. Et ecce creditor venit, ut tollat duos filios meos ad seruiendum sibi. Cui dixit Eliseus. Quid vis ut faciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respondit. Non habeo ancilla tua quicquam in domo mea, nisi parum olei quo ungar. Cui ait Vade, pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca. Et ingredere, & claude ostium tuum, cum intrinsecus fueris tu & filij tui & mitte inde in omnia vasa hæc: & cum plena fuerit, tolles. Iuit itaque mulier, & clausit ostium super se & super filios suos: illi afferebant vasa, & illa infundebat. Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum. Affer mihi adhuc vas. Et ille respondit, Non habeo. Stetitque oleum. Venit autem illa, & indicavit homini dei. Et ille. Vade, inquit vende oleum, & redde creditori tuo: tu autem & filij tui vivite de reliquo.

Pl. 18.

Graduale. Ab oculis meis munda me, Domine: & ab alienis parce seruo tuo. **Ps.** Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: & emundabor à delicto maximo.

**Sequentia sancti euangelij
 secundum Mattheum.**

Ca. 18. **I**N illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Si peccauerit in te frater tuus: vade, & corripe eum inter te & ipsum solum. Si te audierit: lucratus eris fratrem tuum. Si autem te non audierit:

adhibe tecum adhuc unum vel duos, ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbum. Quod si non audierit eos: dic ecclesie. Si autem ecclesiam non audierit: sit tibi sicut ethnicus & publicanus. Amen dico vobis: quæcunque alligaueritis super terram, erunt ligata & in celo, & quæcunque solueritis super terram, erunt soluta & in celo. Iterum dico vobis: quia si duo ex vobis consenserint super terram: de omni re quamcumque petierit, fiet illis à patre meo qui in caelis est. Vbi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo: ibi sum in medio eorum. Tunc accedens ad eum Petrus, dixit. Domine, quoties peccabit in me frater meus, & dimittas ei? Usque septies? Dixit illi Iesus. Non dico tibi usque septies: sed usque septuagies septies.

Offertorium. Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltauit me: dextera Domini fecit virtutem: non moriar, sed viuam, & narrabo opera Domini.

Secreta.

Per hæc veniat, quæsumus Domine sacramenta nostræ redemptionis effectus: qui nos & ab humanis retrahat semper excessibus: & ad salutaria dona producat. Per Dominum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti.

Communiõ. Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo? qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam.

Postcomunio.

Sacris Domine mysterijs expiati, & veniam, quæsumus consequamur

mur, & gratiam. Per Dóminum.

Alia Polico. vt in Dñica præcedenti.

Super populum. O rēmus.

Humiliate capita vestra Deo.

T Va nos Dñe protectione defende, & ab omni semper iniquitate custodi. Per Dóminum.

FERIA QVARTA.

Statio ad S. Sixtum. Introitus.

Go autem in Domino sperabo: exultabo, & lætabor in tua misericordia: quia respexisti humilitatem meam.

Psalm. In te Dómine speravi, non confundar in ætérnum: in iustitia tua libera me, & eripe me. *ñ.* Gloria patri. *O rēmus.*

P Ræsta nobis, quæsumus Domine: vt, salutaribus ieiúnijs eruditi, à nòxijs quoque vitijs abstinètes, propitiatiònē tuam facilius inpetremus. Per Dóminum.

Alia Orat. vt in Dñica præcedenti.

Lectio libri Exodi.

H Æc dicit Dñs Deus. Honóra patrem tuum & matrem tuá: vt sis longæuus sup terrá, quã Dñs Deus dabit tibi. Non occides. Non mœchaberis. Non furtú facies. Non loquêris cõtra proximũ tuum falsum testimonium. Non cõcupisces domum próximi tui: nec desiderabis vxõrem eius: non seruum, non ancillá, non bouem, non ásinũ: nec omnia quæ illius sunt. Cunctus autem pópulus vidèbat voces, & lampèdes, & sonitũ búccina, montèq; fumigántem: & pertèrriti ac pauõre

concússi, steterunt procul, dicentes Mõysi. Loquere tu nobis, & audiem⁹. Non loquatur nobis Dóminus: ne fortè moriamur. Et ait Mõyses ad pópulum. Nolite timère. Vt enim probaret vos venit Deus, & vt terror illius esset in vobis, & non peccarètis. Stetitque pópulus de longè. Mõyses autem accèssit ad caliginem, in qua erat Deus. Dixitq; præterea Dóminus ad Mõysen. Hæc dices filijs Israel. Vos vidistis, quòd de celo locutus sum vobis. Non faciètis deos argenteos: nec deos aureos faciètis vobis. Altàre de terra faciètis mihi: & offerètis super illud holocausta, & pacifica vestra: oues vestras & boues, in omni loco, in quo memòria fuerit nòminis mei. *Ps. 6.*

Graduale. Miserare mei Dñe quoniam infirmus sum: sana me Dñe. *ñ.* Conturbata sunt omnia ossa mea: & ànima mea turbata est valdè.

Tractus. Dómine non secúndum *Ps. 102.* peccáta nostra, quæ fecimus nos: neq; secúndum iniquitates nostras retribu as nobis. *ñ.* Dñe, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: citò anticipent nos misericordiae tuæ: quia páuperes facti sumus nimis. *ñ.* Adiua nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nòminis tui Domine libera nos: & propitius esto peccáti nostris propter nomen tuum. *Ps. 78.*

*Sequentia laudis euangélii
secundum Matthæum.*

I N illo tēpore. Accesserunt ad Iesum ab Hierosolymis scribæ & pharisæi, dicētes. Quare discipuli tui tras

grediuntur traditiones seniorum; Non enim lauant manus suas, cum panem manducant. Ipse autem respondens, ait illis. Quare & vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram? Nam Deus Dixit. Honora patrem & matrem: & qui maledixerit patri, vel matri, morte moriamur. Vos autem dicitis. Quicumque dixerit patri, vel matri munus quodcumque est ex me, tibi proderit, & non honorificabit patrem suum, aut matrem suam: & irritum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram. Hypocritae, bene prophetauit de vobis Isaias, dicens. Populus hic, labijs me honorat: cor autem eorum longe est a me. Sine causa autem coniungunt me, docentes doctrinas, & mandata hominum. Et conuocatis ad se turbas, dixit eis. Audite, & intelligite. Non quod intrat in os, coinquinat hominem: sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hominem. Tunc accedentes discipuli eius, dixerunt ei. Scis, quia Pharisei, auditore hoc verbo, scandalizati sunt? At ille respondens, ait. Omnis plantatio, quam non plantauit pater meus caelestis, eradicabitur. Sinite illos. Caeci sunt, & duces caecorum. Caecus autem si caeco ducatum praestet, ambo in foueam cadunt. Respondentes autem Petrus, dixit ei. Ediffere nobis parabolam istam, At ille dixit. Adhuc & vos sine intellectu estis? Non intelligitis, quia omne quod in os intrat in ventrem vadit, & in secessum emittitur? Quae autem procedunt de ore, de corde exeunt: & ea coinquinant hominem. De corde enim ex-

Ex. 20.

Isa. 29.

eunt cogitationes malae, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemiae. Haec sunt, quae coinquinant hominem. Non lotis autem manibus manducare, non coinquinant hominem.

Offertorium.

Domine, fac mecum misericordiam tuam, propter nomen tuum: quia suavis est misericordia tua.

Secreta.

Suscipe, quaesumus Domine, perces populi tui cum oblationibus hostiarum & tua mysteria celebrantes, ab omnibus nos defende periculis. Per Dominum.

Aliae Secretae, ut in Dominica praecedenti.

Communio. Notas mihi fecisti vias vitae adimpleris me letitia, cum vultu tuo Domine.

Postcommunio.

Sanctificet nos Domine, quia peccati sumus, mensa caelesti: & a cunctis erroribus expiatis, supernis promissionibus reddat acceptos. Per Dominum.

*Aliae Postcommunionis, ut in Dominica praecedenti.**Super populum. Oremus.*

Humiliate capita vestra Deo.

Concede, quaesumus omnipotens Deus, ut, qui protectionis tuae gratiam quaerimus, liberari a malis omnibus secuta tibi mente seruiamus. Per Dominum.

FERIA QUINTA.*Statio ad sanctos Cosmam, & Damianum. Introitus.*

Alus populi ego sum, sicut dicit Dominus: de quacumque tribulatione clamauerint ad me, exaudiam eos: & ero illorum Dominus in perpetuum.

Psal. Attendite.

popule meus legem meam: inclinâte
aurem vestram in verba oris mei.

Gloria.

Orémus.

Magnificet te Dómine sanctó-
rum tuórum Cosmę & Damia-
ni beâta sollempnitas: qua & illis gló-
riam sempiternam, & opem nobis in
effabili prouidentia contulisti. Per.

Alia Orat. vt in Diuina precedenti.

Lectio Hieremię prophetę.

In diēbus illis. Factum est verbū Dó-
mini ad me, dicens. Sta in porta do-
mus Dñi: & prædica ibi verbum istud
& dic. Audite verbum Dñi omnis Iu-
dæ, qui ingredimini per portas has, vt
adorētis Dñm. Hęc dicit Dñs exerci-
tuū Deus Isra el. Bonas facite vias ves-
tras, & studia vestra: & habitabo vobis-
cū in loco isto. Nolite confidere in ver-
bis mendacij, dicētes. Templum Dñi,
templum Dñi, tēplum Dñi est. Quó-
niam si bene direxeritis vias vestras. &
studia vestra: si feceritis iudicium in-
ter virum & proximum eius: aduenæ
& pupillo & viduæ non feceritis calū-
mnia: nec sanguinē innocentem effu-
deritis in loco isto: & post deos alienos
nō ambulaueritis in malum vobis me-
tipsis, habitabo vobiscū in loco isto, in
terra quā dedi patribus vestris à sæcu-
lo vsq; in seculū. Ait Dñs omnipotēs.

Graduale.

Oculi omnium in te spe-
rant Dómine: & tu da illis escam in
tēpore opportuno. Aperis tu ma-
num tuam, & imple omne animal be-
nedictione.

*Sequentia sancti euangēlij
secundum Lucam.*

In illo tēpore. Surgens Iesus de sy-
nagoga introiuit domum Simo-
nis. Socrus autem Simónis tenebatur
magnis febribus, Et rogauerunt il-
lum pro ea. Et stans super illā imperā-
uit febrī: & dimisit illā. Et cōtinuo sur-
gēs, ministrabat illis. Cū sol autē occi-
disset: oēs, qui habebant infirmos vā-
rijs languoribus: ducēbant illos ad Ie-
sum. At ille singulis manus impōnēs
curabat eos. Exibant autem dæmonia
à multis clamantia & dicentia: & quia
tu es filius Dei. Et increpans non sinē-
bat ea loqui, quia sciebant ipsum esse
Cristum. Facta autē die, egrēsus ibat
in desertum locum: & turbæ require-
bant eum: & venērunt vsq; ad ipsum
& detinēbant illum ne discederet ab
eis. Quibus ille ait. Quia & alijs ciui-
tatibus oportet me euangelizare reg-
num Dei: quia ideó missus sum. Et e-
rat prædicans in synagogis Galilææ.

Offertoriū.

Si ambulauero in me-
dio tribulatiōnis, viuificabis me Dó-
mine: & super iram inimicōrum meō-
rum extēdes manum tuam: & saluū
me fecit dextera tua.

Secreta.

In tuórum Dómine pretiōsa morte
iustórum sacrificium illud offerimus
de quo martyriū sumpsit omne, prin-
cipium. Per Dóminum.

Alia Secreta, vt in Diuina precedenti.

Communio.

Tu mandasti man-
data tua custodiri nimis: vtinam diri-
gantur viæ meæ ad custodiendas iusti-
ficationes tuas.

Postcommunio.

Sit nobis Dñe sacramenti tui certa
saluatio: quæ, cum beatórum mar-

tyrum tuorum Cosmæ & Damiani
meritis, imploratur. Per Dominum.

Alia Postco. vt in Dñica præcedenti.

Super populum Oremus.

Humiliate capita vestra Deo.

Subiectum tibi populum, quæsumus Domine, propitiatio cælestis amplificet: & tuis semper faciat seruïremandatis. Per Dominum.

FERIA SEXTA.

Statio ad sanctum Laurentium in

Lucina. Introitus.

Pf. 58.

Ac mecum Domine signum in bonum: vt videant qui me oderunt, & confundantur: quoniam tu Domine adiuuisti me, & consolatus es me.

Ibidé.

Pfal. Inclina Domine aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops & pauper sum ego. **Ps.** Gloria.

Oremus.

Ieiunia nostra, quæsumus Dñe, benigno fauore prosequere: vt sicut ab alimentis abstinemus in corpore: ita à vitis ieiunemus in mente. Per Dominum nostrum.

Alia Orat. vt in Dñica præcedenti.

Lectio libri Numeri.

Ca. 20.

In diebus illis: Conuenérunt filij Israel aduersus Moysen & Aaron: & versi in seditionem, dixerunt. Date nobis aquam, vt bibamus. Igressique Moyses & Aaron dimissa multiudine in tabernaculum foederis, corruerunt proni in terram: clamaueruntque ad Dominum, atque dixerunt. Domine Deus exaudi clamorem populi huius: & aperi eis thesaurum tuum fon-

tem aquæ viuæ: vt satiati, cesset murmuratio eorū. Et apparuit gloria Domini super eos. Locutusque est Dñs ad Moysen, dicens. Tolle virgam: & congrega populum tu & Aaron frater tuus: & loquimini ad petram coram eis: & illa dabit aquas. Cumque eduxeris aquam de petra, bibet omnis multitudo & iumenta eius. Tulit igitur Moyses virgam, quæ erat in conspectu Domini, sicut præceperat ei, congregata multiudine ante petram: dixitque eis. Audite rebelles, & increduli. Num de petra hac vobis aquam poterimus eicere? Cumque eleuasset Moyses manum, percutiens virga bis sinem, egressæ sunt aquæ largissimæ, ita vt populus biberet & iumenta. Dixitque Dominus ad Moysen & Aaron. Quia non credidistis mihi, vt sanctificaretis me coram filiis Israel: non introducētis hos populos in terram quam dabo eis. Hæc est aqua contradictionis, vbi iurgati sunt filij Israel contra Dominum, & sanctificatus est in eis.

Graduale. In Deo sperauit cor meum, & adiutus sum: & refloruit caro mea, & ex voluntate mea confitebor illi. **Ps.** Ad te Dñe clamaui: Deus meus ne fileas, ne discedas a me.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra quæ fecimus nos, neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **Ps.** Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum cito anticipent nos misericordiae tuæ: quia pauperes facti sumus nimis. **Ps.** Adiuua nos Deus salutaris noster, &

propter gloriam nominis tui Domine libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

*Sequentia sancti euangelij
secundum Ioannem.*

In illo tempore. Venit Iesus in civitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar iuxta prædium, quod dedit Iacob Ioseph filio suo. Erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic, super fontem. Hora erat quasi sexta. Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Iesus. Da mihi bibere. Discipuli autem eius abierant in civitatem, ut cibos emerent. Dixit ergo ei mulier illa Samaritana. Quomodo tu Iudæus cum sis, bibere a me poscis, quæ sum mulier Samaritana? Non enim coëtitur Iudæi Samaritanis. Respondit Iesus, & dixit ei. Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam. Dicit ei mulier. Domine, neque in quo haurias habes & puteus altus est: unde ergo habes aquam vivam? Nunquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum istum: & ipse ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius? Respondit Iesus, & dixit ei. Omnis qui biberit ex aqua hac, sitiet iterum. Qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet in æternum: sed aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Dicit ad eum mulier. Domine, da mihi hanc aquam: ut non sitiam, neque veniam huc haurire. Dicit ei Iesus. Vade, voca virum tuum, & veni huc. Res

pondit mulier, & dixit. Non habeo virum. Dicit ei Iesus. Bene dixisti, quia non habeo virum. Quinque enim viros habuisti: & hunc habes, quem non est tuus vir. Hoc verè dixisti. Dicit ei mulier Domine, ut video, propheta es tu. Patres nostri in monte hoc adoraverunt: & vos dicitis, quia Hierosolymis est locus, ubi adorare oportet. Dicit ei Iesus. Mulier crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Hierosolymis adorabitis patrem. Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus, quod scimus, quia salus ex Iudæis est. Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt patrem in spiritu & veritate. Nam & pater tales querit, qui adorent eum. Spiritus est Deus: & eos qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio quia Messias venit, qui dicitur Christus. Cum ergo venerit, ille nobis annuntiabit omnia: Dicit ei Iesus. Ego sum, qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli eius & mirabantur, quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit, quid quæris, aut quid loqueris cum ea: Reliquit ergo hydriam suam mulier: & abiit in civitatem, & dicit illis hominibus. Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia quaecumque feci. Numquid ipse est Christus? Exierunt ergo civitate: & veniebant ad eum. Interea rogabant eum discipuli dicentes. Rabbi, manduca. Ille autem dixit eis. Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis. Dicebant ergo discipuli eius

ad inuicem. Nunquid aliquis attulit ei manducare? Dicit eis Iesus. Meus cibus est, ut faciam voluntatem eius qui misit me: ut perficiam opus eius. Nonne vos dicitis, quod adhuc quatuor menses sunt, & messis venit? Ecce dico vobis: leuate oculos vestros, & videte regiones, quia albe sunt iam ad messem. Et qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in vitam æternam: ut & qui seminat, simul gaudeat & qui metit. In hoc enim est verbum verum: quia alius est qui seminat, & alius est qui metit. Ego misi vos metere quod vos non laborastis: alij laborauerunt, & vos in labores eorum introistis. Ex ciuitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris testimonium perhibentis, quia dixit mihi omnia quæ cunque feci. Cum vinissent ergo ad illum Samaritani, rogauerunt eum ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt in eum propter sermonem eius. Et mulieri dicebant. Quia non iam propter tuam loquelam credimus. Ipsi enim audiuimus & scimus quia hic est verus saluator mundi.

Ps. 5.

Offertorium. Intende voci orationis meæ, rex meus & Deus meus: quoniam ad te orabo, Domine. **Secreta.**

Respice quæsumus Domine propitius ad munerera que sacramus: ut tibi grata sint, & nobis salutaria semper existant. Per Dominum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti.

Ioã. 4.

Communio. Qui biberit aquam quam ego dabo ei, dicit Dominus, fi

et in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. **Postcommunio.**

Huius nos Domine perceptio sacramenti mundet à crimine, & ad cælestia regna perducatur. Per Dominum.

Alia Postco. ut in Dominica præcedenti.

Super populum. Oremus.

Humiliate capita vestra Deo.

Presta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui in tua protectione confidimus, cuncta nobis aduersantia te adiuuante, vincamus. Per Dominum.

SABBATO.

Statio ad sanctam Susannam.

Introitus.

Verba mea auribus percipe Domine: intellige clamorem meum, intende voci orationis meæ rex meus &

Deus meus. **Psalm.** Quoniam ad te orabo Domine, manè exaudies vocem meam. **✠ Gloria. Oratio.**

Presta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui se, affligendo carne, ab alimentis abstinent; sectando iustitiam, à culpa ieiunent. Per Dominum.

Alia Orat. ut in Dominica præcedenti.

Lectio Daniëlis prophætæ.

In diebus illis. Erat vir in Babilone & nomen eius Ioachim. Et accepit uxorem nomine Susannam filiam Helchiæ, pulchram nimis, & timentem Deum. Parètes enim illius cum essent iusti, erudièrunt filiam suam secundum legem Moyfi. Erat autem Ioachim diues valde: & erat ei pomærii vicinum domui suæ. Et ad ipsum con-

fluēbant Iudæi, eò quòd esset honora-
 bilior omnium. Et cōstituti sunt duo
 senes iudices in anno illo, de quibus
 locutus est Dōminus. Quia egressa est
 iniquitas de Babylōne à senioribus iu-
 dicibus, qui videbantur rēgere pōpu-
 lum. Isti frequentabant domum Ioa-
 chīm: & veniebant ad eos omnes qui
 habebant iudicia. Cū autem pōpu-
 lus reuertisset per meridiem, ingredie-
 batur Susanna, & deambulabat in po-
 mœrio viri sui. Et videbāt eam senes
 quotidie ingrediētem & deambulan-
 tem: & exarserunt in concupiscēti-
 am eius. Et evertērunt sensum suum,
 & declinauerunt oculos suos vt non vi-
 dērent cælum, neque recordarētur
 iudiciōrum iustōrum. Factum est au-
 tem, cū obseruarent diem aptum
 quando eam possent inuenire solam,
 ingressa est aliquando sicut heri, & nu-
 distertius, cū duabus solis puellis: vol-
 uitq; lauāri in pomœrio. Aestus quip-
 pe erat. Et nouerat ibi quisquam, præ-
 ter duos senes absconditos, & contem-
 plantes eam. Dixit ergo puellis. Affer-
 te mihi oleum & smigmata: & ostia
 pomœrij claudite: vt lauer. Cū au-
 tem egressæ essent puellæ: surrexerūt
 duos senes, & accurrerunt ad eam, &
 dixerunt. Ecce ostia pomœrij clausa
 sunt, & nemo nos videt; & in concu-
 piscētia tui sumus, quam obrē assen-
 tire nobis, & commiscere nobiscum.
 Quod si nolueris, dicemus testimoni-
 um cōtra te, quòd fuerit tecū iuuenis:
 & ob hanc causam emiseris puellas à
 te. Ingemuit Susanna, & ait Angu-

stia mihi sunt vndique. Si enim hoc
 egero, mors mihi est: si autē non ege-
 ro, non effugiā manus vestras. Sed
 melius est mihi absque opere incide-
 re in manus vestras, quam peccare in
 conspectu Dōmini. Et ex clamauit vo-
 ce magna Susanna: exclamauerunt au-
 tem & senes aduersus eam. Et cucur-
 rit vnus, & aperuit ostia pomœrij. Cū
 autem audisset clamōrem in pomœ-
 rio famuli domus, irruerunt per postū-
 cum, vt vidērent quidnam esset. Post
 quam autem senes locuti sunt, erubuē-
 runt serui vehementer: quia nūquam
 dictus fuerat sermo huiuscēmodi de
 Susanna. Et facta est dies crastina. Cū
 que venisset pōpulus ad virū eius Ioa-
 chīm, venerunt & duo seniores pleni
 iniqua cogitatiōne aduersus Susannā,
 vt interficerent eam. Et dixerunt co-
 ram pōpulo. Mittite ad Susannam fi-
 liam Helchię vxōrem Ioachim. Et sta-
 tim miserunt. Et venit cum parenti-
 bus, & filijs, & vniuersis cognatis suis.
 Flebant igitur sui, & omnes qui noue-
 rant eam. Consurgentes autem duo
 seniores in medio pōpuli, posuerunt
 manus suas super caput eius. Quę flēs
 suspexit ad cælum. Erat enim cor e-
 ius fiduciam habens in Dōmino. Et
 dixerunt seniores. Cū deambularē-
 mus in pomœrio soli, ingressa est hæc
 cū duabus solis puellis: & clausit ostia
 pomœrij, & dimisit à se puellas. Ve-
 nitq; adolescēs ad eam, qui erat absco-
 ditus: & concubuit cum eo. Porro nos
 cum essemus in angulo pomœrij, vi-
 dentes iniquitātē: cucurrimus ad eos,

& vidimus eos pariter commiseri. Et illum quidem nequiuimus comprehendere. quia fortior nobis erat: & aperto ostio exiuit. Hanc autem cum apprehendissemus, interrogauimus quisnam esset a dolentes: & noluit indicare nobis. Huius rei testes sumus, Credit eis multitudo quasi senioribus & iudicibus populi: & condemnauerunt eam ad mortem. Exclamauit autem voce magna Susanna, & dixit. Deus aeternae, qui absconditorum es cognitor, qui nosti omnia ante quam fiant: tu scis quoniam falsum testimonium tulerunt contra me: & ecce morior, cum nihil horum fecerim quae isti malitiose composuerunt aduersum me, Exaudiuit autem Dominus, vocem eius. Cumque duceretur ad mortem suscitauit Dominus spiritum pueri iunioris, cui nomen Daniel: & exclamauit voce magna, & dixit. Mundus ego sum a sanguine huius. Et conuersus omnis populus ad eum, dixit Quis est sermo iste, quem tu locutus es? Qui cum staret in medio eorum, ait. Sic fatui filij Israel non iudicantes, neque quod verum est cognoscentes, condemnastis filiam Israel: Reuertimini ad iudicium: quia falsum testimonium locuti sunt aduersus eam. Reuersus est ergo populus cum festinatione. Et dixit ad eos Daniel. Separate eos ab inuicem procul: & diiudicabo eos. Cum ergo diuisi essent alter ab altero, vocauit vnum ex eis, & dixit ad eum. Inueterate dierum malorum, nunc venerunt peccata tua quae prius operabaris, iudicans iudicia iniusta, innocentes opprimens, &

dimittens noxios, dicente Dominus: innocentem & iustum non interficies. Nunc ergo si vidisti eam, dic sub qua arbore videris eos colloquentes sibi? Qui ait. Sub scihno. Dixit autem Daniel. Recte mentitus es in caput tuum. Ecce enim angelus Domini, accepta sententia ab eo, scindet medium. Et amoto eo, iussit venire alium, & dixit ei. Semen Chanaan. & non Iuda: species decipit te, & concupiscentia subuertit cor tuum. Sic faciebatis filiabus Israel, & illae timentes loquebantur vobis. Sed non filia Iuda sustinuit iniquitatem vestram. Nunc ergo dic mihi, sub qua arbore comprehenderis eos loquentes sibi? Qui ait. Sub prino. Dixit autem ei Daniel. Recte mentitus es & tu in caput tuum. Manet enim angelus Domini gladium habes, ut secet te medium: & interficiat vos. Exclamauit ita que omnis coetus voce magna: & benedixerunt Deum, qui saluat sperantes in se. Et consurrexerunt aduersus duos seniores. (Conuicerat enim eos Daniel ex ore suo falsum dixisse testimonium.) Feceruntque eis sicut male egerant aduersus proximum: & interfecerunt eos. Et saluatus est sanguis innocuus in die illa.

Graduale. Si ambulem in medio umbrae mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es Domine. Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.

**Sequentia sancti euangelij
secundum Ioannem.**

In illo tempore. Perrexit Iesus in montem oliueti: & diluculo iterum ve-

nit in templum. Et omnis populus venit ad eum: & sedens docebat eos. Adducunt autem scribæ & pharisæi mulierem deprehensam in adulterio: & statuerunt eam in medio. & dixerunt ei. Magister hæc mulier modo deprehensa est in adulterio. In lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tentantes eum: ut possent accusare eum. Iesus autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terra. Cum autem perseueraret interrogantes eum: erexit se, & dixit eis. Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Et iterum inclinans se, scribebat in terra. Audiētes autem hæc, vnus post vnum exierunt, incipientes à senioribus. Et remansit Iesus solus, & mulier in medio stans. Erigens autem se Iesus, dixit ei. Mulier, vbi sunt qui te accusabant? Nemo te condemnauit? Quæ dixit Nemo Domine, Dixit autem Iesus. Nec ego te condemnabo: Vade & iam amplius noli peccare.

Offertorium. Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: ut non dominetur mei omnis iniustitia, Dñe.

Secreta.

Concède, quæsumus omnipotens Deus: ut huius sacrificij munus oblatum, fragilitate nostrâ ab omni malo purget semper, & muniat. Per Dñm.

Aliæ Secretæ, ut in Dñica præcedenti.

Communio. Nemo te condemnauit mulier? Nemo Domine: nec ego te condemnabo: iam amplius noli peccare.

Postcommunio.

Quæsumus omnipotens Deus: ut inter eius membra numeremur, cuius corpori communicamus, & sanguini. Qui tecum.

Aliæ Postcō. ut in Dñica præcedenti.

Super populum. Oremus.

Humiliate capita vestra Deo.

Præterende Dñe fidelibus tuis dexteram cælestis auxiliij: ut te toto corde perquirant: & quæ dignè postulant, consequi mereantur. Per Dñm.

DOMINICA QVARTA.

in Quadragesima.

Statio ad sanctam Crucem in Hierusalem. Introitus.

Ætare Hierusalem & Isa. 66

conuentum facite omnes qui diligitis eam gaudete cum letitia qui in tristitia fuistis: ut exultetis,

& satiemini ab vberibus consolationis vestre. **Psal.** Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus. **Gloria. Oremus.**

Concède, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui ex merito nostræ actionis affligimur, tuæ gratiæ consolatione respiciamus. Per Dominum.

Ad poscenda suffragia factorum. Oratio.

Acunctis nos, quæsumus Domine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beata & gloriosa semperque virgine Dei genitrice Maria, cum beatis apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato **N.** & omnibus sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem: ut destructis aduersitatibus & erroribus vniuersis, ecclesia tua se-

cura tibi seruiat libertate. **Oratio.**

OMnipotens sempiternè Deus, qui viuòrum dominàris simul & mortuòrum, omniumq; miserèris quos tuos fide & òpere futùros esse prænoscis: te supplices exoràmus: vt pro quibus effùdere preces decreuimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futùrum iam exutos corpore suscèpit: intercedentibus omnibus sanctis tuis, pietatis tuæ clemèntia, omniũ delictòrũ suòrũ veniam consequantur. Per Dñm.

**Lectio epistolæ beati Pauli
apòstoli ad Galatas.**

Ca. 4.
Ge. 21.
Isa. 8.
Ge. 21,
FRatres: Scriptum est quòniã Abraham duos filios habuit: vnum de ancilla, & vnum de libera. Sed qui de ancilla, secùndum carnem natus est qui autem de libera, per repromissionem: quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim sunt duo testamènta. Vnũ quidem in monte Sina, in seruitutem generàs: quæ est Agar (Sina enĩ mòs est in Arabia, qui còiunctus est ei, quæ nunc est Hierusalem) & seruit cum filijs suis. Illa autem quæ sursum est Hierusalèm, libera est, quæ est mater nostra. Scriptũ est enim. Lætare stérilis quæ nõ paris: erumpe & clama, quæ non pàrturis; quia multi filij desèrtæ, magis quã eius quæ habet virum. Nos autè fratres secùndũ Isaac promissionis filij sumus. Sed quòmodo tunc is qui secùndũ carnem natus fùerat, per sequebàtur eum qui secùndum spiritum: ita & nunc. Sed quid dicit Scriptura? Eiice ancillã, & filium eius Nõ

enim erit hæres filius ancillæ cum filio liberæ. Itaque fratres, non sumus ancillæ filij, sed liberæ: qua libertate Christus nos liberãuit.

Graduale. Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dòmini ibimus. **Ps.** Fiat Pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis.

Tractus. Qui confidunt in Dòmino, sicut mons Sion: non commouèbitur in ætèrnum, qui habitat in Hierusalem. **Ps.** Montes in circùitu eius: & Dòminus in circùitu pòpuli sui ex hoc nunc & vsque in sæculum.

**Sequèntia sancti euangèlij
secùndum Ioànnem.**

Ca.
IN illo tèmپore. Abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tyberiadis & sequebàtur eum multitùdo magna quia videbant signa, quæ facièbat super his, qui infirmabantur. Subiit ergo in montem Iesus: & ibi sedebat cù discipulis suis. Erat autem pròximum Pascha, dies festus Iudæòrum. Cum subleuasset ergo òculos Iesus, & vidisset quia multitùdo máxima venit ad eum, dicit ad Philippum. Vnde ememus panes, vt mādūcent hi? Hoc autè dicèbat tentans eũ. Ipse enim scièbat quid esset factũrus. Respondit ei Philippus. Ducentòrum dinariòrum panes non sufficiunt eis: vt vnusquisque módicum quid accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius, Andreas frater Simònis Petri. Est puer vnus hìc, qui habet quinque panes herdeæceos: & duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dicit ergo Iesus. Fàcite homi

nes discumbere. Erat autē fœntū multum in loco. Discubuerunt ergo viri numero quasi quinque millia. Accēpit ergo Iesus panes: & cū gratias egisset, distribuit discipulis. Similiter & ex piscibus quantū volebāt. Vt autē impleti sunt, dicit discipulis suis. Colligite quæ superauerunt fragmenta, ne pereant. Collegērūt ergo, & impleuerunt duodecim cōphinos fragmentorum, ex quinq; panibus hordeaceis quæ super fuerunt his, qui manducauerant. Illi ergo homines cū vidissent quod fecerat Iesus signum, dicebant. Quia hic est verè propheta, qui ventūrus est in mūdum. Iesus ergo cum cognouisset quia ventūri essent: quod raperent eum, & facerent eum regem: fugit iterum in montem ipse solus.

Et dicitur Credo. Offertorium.

Laudate Dōminū, quia benignus est: psallite nomini eius, quoniam suauis est: omnia quæcūque voluit fecit, in cælo & in terra. **Secreta.**

Sacrificijs præsentibus Dñe, quæsumus, intēnde placatus: vt & deuotiōni nostræ pficiant, & saluti. Per.

Alia Secreta.

Exaudi nos Deus salutaris noster, vt per huius sacramēti virtutē, à cunctis nos mentis & corporis hostibus tuearis: gratiam tribuens in præsentī, & gloriā in futuro.

Deus, cui soli cōgnitus est nūmerus electōrum in superna felicitate locandus, tribue quæsumus: vt intercedētib; omnibus sanctis tuis, vniuersōrum quos in oratione commen-

datos suscepimus, & nōmina omnium fidelium beatæ prædestinatiōnis liber ascripta retineat. Per Dñm.

Communio. Hierusalem quæ a ^{Ps. 121.} edificatur vt ciuitas, cuius participatiō eius in idipsum: illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dōmini, ad confitendum nōmini tuo Dōmine.

Postcōmunio.

DA nobis, quæsumus misericors Deus, vt sancta tua quibus incessanter explēmur, tuncēis tractēmus obsequijs, & fidei semper mente sumāmus. Per Dōminum.

Alia Postcommunio.

Mundet, & mūniat nos quæsumus Dne, diuini sacramēti munus oblatum: & intercedēte beata virgine Deigenitricē Maria, cum beatis apōstolis tuis Petro & Paulo, atque beato **N.** & omnibus sanctis: à cūctis nos reddat & peruersitatibus expiatiōs, & aduersitatibus expeditos.

Purificent nos, quæsumus omnipotens & misericors Deus, sacramēta quæ sumpsimus: & intercedētib; omnibus sanctis tuis, præsta: vt hoc tuum sacramētum non sit nobis reatus ad pānam, sed intercessiō salutaris ad veniā: sit ablutiō scēlerum, sit fortitūdo fragilium: sit contra omnia mundi pericula firmamētum, sit viuōrū atq; mortuōrum fidelīū: remissio omnium delictōrum. Per Dñm.

FERIA SECUNDA.

Statio ad sanctos quatuor Coronatos.

Introitus.

Deus

Ps. 35.

Ibidé.

Eus in nómine tuo saluum me fac, & in virtute tua libera me: Deus exaudi oratióne meá. **Psalm.**

Auribus pécipere verba oris mei. **Gloria patri. Oratio.**

Praesta, quæsumus omnipotens Deus, vt obseruationes sacras annua deuotióne recolentes, & corpore tibi placeámus, & mente. Per Dúm.

Ant. Orat. vt in Dóica precedenti.

Lectio libri Regum.

In diébus illis. Venérunt duæ mulieres meretrices ad regem Salomóné: steteruntq; coram eo. Quarú vna ait. Obsecro mi Dómine, ego & mulier hæc habitamus in domo vna: & peperit apud eam in cubículo. Tertia verò die post quàm ego peperit, peperit & hæc. Et erámus simul, nullusq; alius in domo nobiscum, excéptis nobis duabus. Mortuus est autem filius mulieris huius nocte Dormiēs quippe oppressit eum. Et confurgens intempeste noctis silentio, tulit filium meum de latere meo ancillæ tuæ dormiēntis, & collocáuit in sinu suo: suum autem filium, qui erat mortuus, posuit in sinu meo. Cumq; surrexissém mane, vt darem lac filio meo: apparuit mortuus. Quem diligentius intuens clara luce, deprehendi non esse meum quem genueram. Respóditq; altera mulier. Non est ita: sed filius tuus mortuus est, meus autem viuit. Et contrariò illa dicebat. Mentiris: filius quippe meus viuit, & filius tuus mortuus est. Atque in hunc modum cōtendebant coram

rege. Tunc rex ait. Hæc dicit, filius meus viuit, & filius tuus mortuus est: & ista respóndet, non, sed filius tuus mortuus est, & filius meus viuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladium. Cúq; attulissent gladium coram rege: diuidite, inquit, infantem viuum in duas partes: & date dimidiam partem vni, & dimidiam partem alteri. Dixit autem mulier cuius filius erat viuus, ad regem. (Cómóta sunt quippe viscera eius super filio suo.) Obsecro domine, date illi infantem viuum, & nolite interficere eum. Econtrario illa dicebat. Nec mihi nec tibi: sed diuidatur. Respóndit rex, & ait. Date huic infantem viuum, & non occidatur: hæc est enim mater eius. Audiuit itaq; ómnis Israel iudiciu quod iudicasset rex: & timuerunt regem, videntes sapiētiã Dei esse in eo ad faciendum iudiciu. **Ps. & 7**

Graduale. Esto mihi in Deum protectore, & in locum refugij: vt saluum me facias. **D.** Deus in te speraui: Dómine non confundar in æternum. **Ps.**

Tractus. Dómine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos; neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **V.** Dómine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordie tuæ; quia pauperes facti sumus nimis. **V.** Adiuua nos Deus salutaris noster: & propter glóriam nominis tui Dómine libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. **Ps.**

**Sequentia sancti euangeli
secundum Ioannem.**

p. 2. **I**n illo tēpore: Propè erat pascha Iudaorū, & ascendit Iesus Hierosoly mām. Et inuenit in templo vendētes oues & boues & columbas, & numularios sedētes. Et cum fecisset quasi flagellū de funiculis, omnes eiēcit de templo, oues quoque & boues: & numulariorum effudit aēs, & mesas subuērit. Et his qui columbas vendebāt, dixit. Auferte ista hinc: & nolite facere domū patri mei domum negociatiōnis. Recordati verō sūt discipuli eius, quia scriptū est: zelus domus tuæ comēdit me. Respōderunt ergo Iudæi, & dixerunt ei. Quod signum ostendis nobis quia hæc facis? Respōdit Iesus, & dixit eis. Soluite templum hoc: & in tribus diēbus excitabo illud. Dixerūt ergo Iudæi. Quadraginta & sex annis ædificatū est templum hoc: & tu in tribus diēbus excitabis illud? Ille autem dicebat de templo corporis sui. Cū ergo resurrexisset à mortuis, recordati sunt discipuli eius, quia hoc dicebat de corpore suo. Et crediderunt Scripturæ & sermōni quem dixit Iesus. Cū autem esset Hierosolymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nōmine eius, videntes eius signa quæ faciebat. Ipse autē Iesus non credebat semetipsum eis: eò quòd ipse nosset omnes: & quia opus ei non erat, vt quis testimonium perhiberet de hōmine. Ipse enim sciēbat, quis esset hōmine.

17. **Offertorium.** Iubilāte Deo omnis terra: seruīte Dño in lætitia: inrrāte in cōspectu eius in exultatiōne: quia Dōmine ipse est Deus.

Secreta.

Oblatum tibi Dōmine sacrificiū viuificet nos semper, & muniat.

Per Dōminum.

Alia Secreta, vt in Dñica præcedēti.

Cōmunio. Ab occultis meis munda me Dñe: & ab aliēnis pareceruo tuo.

Ps. 18.

Postcommunio.

Sumptis Dōmine salutaribus sacramētis, ad redemptiōnis æternæ, quæsumus, proficiamus augmētum. Per Dōminum.

Alia Postcommuniones, vt in Dñica præcedēti.

Super populum. Orēmus.

Humiliāte capita vestra Deo.

Deprecatiōnem nostram, quæsumus, Dōmine benignus exaudi & quibus supplicādi præstas affectū tribue defensiōnis auxilium. Per Dōminum nostrum.

FERIA TERTIA.

Statio ad sanctum Laurentium in Damasco. Introitus.

Xaudi Deus oratiōne meam, & ne despexeris deprecatiōnem meam: intende in me exaudi me. **Psalm.**

Ps. 54.

Contristatus sum in exercitatiōne mea: & contrubatus sum à voce inimici, & à tribulatiōne peccatōris. **Gloria patri.** **Orēmus.**

Ibidē.

Sactæ nobis quæsumus Dñe, obseruatiōnis ieiūnia: & piæ conuersatiōnis augmētū, & tuæ propitiatiōnis cōtinuum præstent auxiliū. Per Dñm.

Alia Orat. vt in Dñica præcedēti.

Lectio libri Exodi.

In

IN diēbus illis: Locutus est Dōmi-
nus ad Mōysen, dicēs Descēdi de
monte: quia peccāuit p̄pulus tuus,
quem eduxisti de terra Ægypti. Recel-
serunt citō de via, quam ostendisti eis:
feceruntq; sibi vitulum cōflatilem, &
adorauerunt, atq; immolātes ei hōsti-
as, dixerunt. Isti sunt dii tui Israel qui
te eduxerūt de terra Ægypti. Rursum
que ait Dñs ad Mōysen. Cerno quōd
p̄pulus iste, duræ ceruicis sit: dimitte
me, vt irascatur furor meus cōtra eos
& deleam eos: faciamq; te in gentem
magnam. Mōyses autē orābat Dñm
Deum suū, dicens. Cur Dñe irascitur
furor tuus contra p̄pulū tuum: quem
eduxisti de terra Ægypti, in fortitudi-
ne magna, & in manu rubūsta? Ne que
sō dicāt Ægyptij: callidē eduxit eos, vt
interficeret, in montibus, & deleret de
terra. Quiescat ira tua: & esto placabi-
lis super nequitia p̄puli tui. Recordā-
re Abrahā, Isaac, & Israel seruōrū tuō-
rū, quibus iurasti per semetipsū, dicēs.
Multiplicabo semen vestrum sicut stel-
las cæli: & vniuersam terram hanc, de
qua locutus sum, dabo semini vestro,
& possidebitis eam sēper. Placatusq;
est Dñs, ne faceret malū, quod locutus
fuerat aduersus p̄pulū suū. Et miser-
tus est populo suo Dñs Deus noster.

Ps 43.

Graduale. Exurge Dñe, fer opem
nobis: & libera nos propter nomen
tuum. Deus auribus nostris audiui-
mus: patres nostri annuntiauerunt no-
bis, opus quod operatus es in diēbus
eōrum, & in diēbus antiquis.

Sequentia iancti euangelij

secundum Ioannem.

IN illo tēpore. Iam die festo median-
te ascendit Iesus in templum, & do-
cēbat. Et mirabantur Iudæi, dicentes.
Quōmodo hic literas scit, cum non
dedicerit? Respondit eis Iesus, & di-
xit. Mea doctrina non est mea: sed eius
qui misit me. Siquis voluerit voluntā-
tem eius facere: cognoscat de doctri-
na vtrum ex Deo sit, an ego à meip-
so loquar. Qui à semetipso loquitur,
glōriam propriam quærit. Qui autē
quærit glōriam eius, qui misit illum:
hic verax est, & iniustitia in illo non
est. Nonne Mōyses dedit vobis legē:
& nemo ex vobis facit legem? Quid
me quæritis interficere? Respondit
turba, & dixit. Dæmoniū habes:
quis te quærit interficere? Respondit
Iesus, & dixit eis. Vñum opus fecit, &
omnes miramini. Propter ea Mōyses
dedit vobis circuncisionem non quia
ex Mōyse est, sed ex patribus. Et in
sabbatho circunciditis hōminem. Si
circuncisionem accipit homo in sab-
bato: vt non soluatur lex Mōysi: mihi
indignāmini, quia totum hōminem
sanum feci in sabbato? Nolite iudicā-
re secundum faciem: sed iustum iudi-
cium iudicāte. Dicebant ergo quidā
ex Hierosōlymis. Nonne hic est, quē
quærunť interficere? Ecce, palam lo-
quitur: & nihil ei dicunt. Nnquid
verē cognouerunt principes, quia hic
est Christus? Sed hunc scimus vnde
sit: Christus autem cum venerit, ne-
mo scit vnde sit. Clamābat ergo do-
cens in templo Iesus, & dicens. Et me

scitis, & unde sim scitis: & à me ipso non veni: sed est verus qui misit me, quem vos nescitis. Ego scio eum: & si dixerò, quia nescio eum, ero similis vobis mendax. Sed scio eum: quia ab ipso sum, & ipse me misit. Quærebát ergo eum apprehendere: & nemo misit in illum manus: quia non dum venerat hora eius. De turba autem, multi crediderunt eum.

39. **Offertorium.** Expectás expectáui Dñm, & respèxit me: & exaudiuit de precatiõnem meam: & immisit in os meum canticum nouum, hymnum Deo nostro. **Secreta.**

Hæc hostia quæsumus Dñe, emūdet nostra delicta: & ad sacrificiū celebrandum, subditõrum tibi corpõra mentesque sanctificet. Per Dñm.

Alia Secreta, vt in Dñica præcedenti.

19. **Communio.** Latábimur in salutarí tuo: & in nomine Dei nostri magnificábimur.

Postcõmunio.

Huius nos Dñe perceptio sacramenti mundet à crimine: & ad cælestia regna perducat. Per Dõminum.

Alia Postcõ. vt in Dñica præcedenti.

Super populum. Orémus

Humiliâte cápita vestra Deo.

Miserere Dõmine pópulo tuo: & continuis tribulatiõibus laborantem, propitius, respirare concede. Per Dõminum.

FERIA QVARTA.

Statio ad sanctum Paulum.

Introitus.

Vm sanctificatus fuero in vobis cõgregabo vos de vniuersis terris: & effundam super vos aquam mū-

dam, & mundamini ab omnibus inquinamentis vestris: & dabo vobis spiritum nouum. **Psalm.** Benedicã Dõminum in omni tempore: semper laus eius in ore meo. **V.** Glõria post kyrie eleison, **dicitur** Orémus. Flectamus genua. **R.** Leuãte. **Oratio.**

Deus qui & iustis præmia meritõrũ, & peccatoribus per ieiunium veniã præbes: miserere supplicib⁹ tuis: vt reatus nostri cõfessio, indulgentiã valeat percipere delictõrũ. Per Dñm.

Lectio Ezechielis prophetae.

Hæc dicit Dõminus Deus. Sanctificabo nomen meum magnum: vt sciant gentes, quia ego Dñs. Cũ sanctificatus fuero in vobis coram eis, tollam quippe vos de gentibus: & cõgregabo vos de vniuersis terris: & adducam vos in terram vestram. Et effundam super vos aquam mundam: & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris: & ab vniuersis idõlis vestris mundabo vos. Et dabo vobis cor nouum: & spiritum nouum ponã in medio vestri. Et auferam cor lapideum de carne vestra: & dabo vobis cor carneũ. Et spiritum meum ponã in medio vestri: & faciam vt in præceptis meis ambulætis, & iudicia mea custodiãtis & operemini. Et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris: & eritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deus dicit Dñs omnipotens.

Pl. 34

Graduale. Venite filij, audite me: timorem Dómini docébo vos. **Ps.** Accédite ad eum, & illuminámini: & facies vestræ non confundentur.

Hic dicitur Dñs vobiscum. **sine** Fleatámus genua. **Oremus.**

PRæsta, quæsumus omnipotés Deus: vt, quos ieiunia votiuca castigat ipsa quoque deuotios ancta lætificet: vt terrenis affectibus mitigatis, facilius caelestia capiámus. Per Dóminum.

Lectio Isaiæ prophætæ.

Cap. 1.

HÆ dicit Dóminus. Lauámini, mundi estóte, auferte malum cogitatiónum vestrarum ab óculis meis. Quiéscite ágere peruersè, discite bene facere. Quærite iudiciũ, subuenite oppresso, iudicáte popillo, defendite viduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dominus. Si fuerint peccáta vestra vt coccinum: quasi nix dealbabuntur. Et si fuerint rubra quasi vermiculus velut lana alba erunt. Si volueritis, & audieritis me: bona terræ cõmedétis. Dicit Dóminus omnipotens.

Pl. 32.

Graduale. B eáta gens, cuius Dóminus est Deus eórum: pópulus, quæ elégit Dóminus in hæreditatem sibi. **Ps.** Verbo Dñi cæli firmáti sunt: & spiritu oris eius omnis virtus eórum.

Pl. 402

Tractus. D ómine non secundum peccáta nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **Ps.** Dómine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: citó anticipent nos misericordiæ tuæ: quia pauperes facti sumus nimis. **Ps.** Adiuua nos Deus salutáris no-

Pl. 78

ster: & propter glóriam nóminis tui Dómine libera nos: & propítius esto peccáti nostris propter nomen tuũ.

**Sequentia sancti euangélii
secúndum Ioánnem.**

In illo tẽpore: Præteriens Iesus, vidit hominem cæcum à natiuitate. Et interrogauerunt eum discipuli eius. Rabbi: quis peccáuit, hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur? Respondit Iesus. Neque hic peccáuit, neque parentes eius: sed vt manifestentur opera Dei in illo. Me oportet operari opera eius qui misit me, donec dies est. Venit nox quando nemo potest operari. Quandiu in mũdo sum, lux sum mundi. Hæc cũ dixisset: expuit in terram, & fecit lutum ex sputo: & linuit lutum super óculos eius, & dixit ei. Vade, laua in natatória Siloë, quod interpretatur missum. Abiit ergo, & lauit: & venit videns. Itaque vicini, & qui viderant eum prius, quia mendicus erat, dicébant. Nonne hic est qui sedébat, & mendicabat? Alij dicebát, quia hic est. Alij autem, nequãquam, sed similis eius est. Ille verò dicebat, quia ego sum. Dicébant ergo ei. Quómodo apérti sunt tibi óculi? Respondit. Ille homo qui dicitur Iesus, lutũ fecit: & vnxit óculos meos, & dixit mihi. Vade ad natatóriam Siloë, & laua. Et: abij, & laui, & vidi. Dixérunt ergo ei. Vbi est ille? Ait. Nescio. Adducit eũ ad Phariseos, qui cæcus fuerat. Erat autem sabbatum quando lutum fecit Iesus, & apérui óculos eius. Iterum ergo, interrogábant eũ Pharisei,

quomodo vidisset. Ille autem dixit eis: Lutum posuit mihi super oculos & laui, & video. Dicebat ergo ex Pharisæis quidam. Non est hic homo à Deo, qui sabbatum non custodit. Alij autem dicebat. Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo cæco iterum. Tu, quid dicis de eo qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: quia propheta est. Non crediderunt ergo Iudæi de illo, quia cæcus fuisset & vidisset: donec vocauerunt parentes eius qui viderant, & interrogauerunt eos, dicentes. Hic est filius vester quem vos dicitis quia cæcus natus est? Quomodo ergo nunc videt? Responderunt eis parentes eius, & dixerunt. Scimus quia hic est filius noster, & quia cæcus natus est: quomodo autem nunc videat, nescimus; aut quis ei aperuit oculos nos nescimus. Ipsum interrogate: etatem habet, ipse de se loquatur. Hæc dixerunt parentes eius, quia timebant Iudæos. Iam enim conspirauerat Iudæi ut si quis eum confiteretur Christum, extra synagogam fieret. Propterea parentes eius dixerunt: quia etatem habet, ipsum interrogate. Vocauerunt ergo rursus hominem qui fuerat cæcus, & dixerunt ei. Da gloriam Deo. Nos scimus quia hic homo peccator est. Dixit ergo ille. Si peccator est, nescio: unum scio, quia cum cæcus essem, modo video. Dixerunt ergo illi. Quid fecit tibi? Quomodo aperuit tibi oculos? Respondit eis. Dixi vobis iam, & audistis: quid iterum vultis audire? Nun

quid & vos vultis discipuli eius fieri? Maledixerunt ergo ei, & dixerunt. Tu discipulus eius sis: nos autem Moysi discipuli sumus. Nos scimus, quia Moysi locutus est Deus: hunc autem nescimus unde sit. Respondit ille homo, & dixit eis. In hoc enim mirabile est, quia vos nescitis unde sit: & aperuit oculos meos. Scimus autem, quia peccatores Deus non audit: sed si quis cultor Dei est, & voluntatem eius facit, hunc exaudit. A saculo non est auditum, quia aperuit quis oculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non poterat facere quicquam. Responderunt, & dixerunt ei. In peccatis natus es totus: & tu doces nos? Et eiecerunt eum foras. Audiuit autem Iesus, quia eiecerunt eum foras: & cum inuenisset eum, dixit ei. Tu credis in filium Dei? Respondit ille, & dixit. Quis est domine, ut credam in eum? Dixit ei Iesus. Et vidisti eum, & qui loquitur tecum: ipse est. At ille ait. Credo Domine. Et prociens adorauit eum.

Offertorium. Benedicite gētes Dominum Deum nostrum, & obaudite vocem laudis eius: qui posuit animam meam ad vitam, & non dedit commoueri pedes meos: benedictus Dominus, qui non amouit deprecationem meam, & misericordiam suam à me. **Secreta.**

Supplices te rogamus omnipotens Deus: ut his sacrificijs peccata nostra mundentur: quia tunc veram nobis tribuis & mentis & corporis sanitatem. Per Dominum,

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti.

Communio. Lutum fecit ex spu

Hic genu fle
et t.

to Dñe, & linuit oculos meos: & abij
& laui, & vidi & credi Deo.

Postcommunio.

Sacramenta, quæ sumpimus, Dómine Deus noster, & spiritualibus nos repleant alimentis, & corporalibus tueantur auxilijs. Per Dóminum.

Alia postcō. vt in Dñica præcedenti.

Super populum. Orémus.

Humiliâte capita vestra Deo.

Pateant aures misericordiae tuae, Dñe, precibus supplicantiũ: & vt petentibus desiderata cōcedas: fac eos quæ tibi sunt placita, postulata. Per.

FERIA QUINTA.

Statio ad sanctum Syluestrum & Martinum. Introitus.

Pf. 104

Quæretur cor querentium Dóminum: quærite Dóminum, & confirmamini: quærite faciem eius se

Ibidē.

per. **Psalms.** Confitemini Dómino, & inuocâte nomen eius: annunciate inter gentes opera eius. ✠. Gloria patri. **Orémus.**

Præsta quæsumus omnipotēs Deus: vt, quos ieiunia vōtiua castigant ipsa quoque deuotio sancta laxificet: vt terrenis affectibus mitigatis, facilius cælestia capiamus. Per Dñm.

Alia Orat. vt in Dñica præcedenti.

Lectio libri Regum.

4. ca. 4

In diebus illis: Venit mulier Sunamitis ad Eliseum in monte Carmeli. Cumque vidisset eam vir Dei de cōtra, ait ad Giézi puerum suum. Ecce Sunamitis illa. Vade ergo in occursum eius, & dic ei. Rectè ne agitur circa te & circa virum tuum, & circa filium

tuum? Quæ respondit, Rectè. Cumque venisset ad virum Dei in montem, apprehendit pedes eius: & accessit Giézi vt amoueret eam. Et ait homo Dei. Dimitte illam: anima enim eius in amaritudine est: & Dóminus cælauit à me, & non indicauit mihi. Quæ dixit illi. Nunquid petiui filium à dōmino meo? Nunquid non dixi tibi, ne illudas me? Et illi ait ad Giézi. Accinge lumbos tuos. & tolle baculum meum in manu tua: & vade. Si accurrerit tibi homo, non salutes eum: & si salutauerit te quispiam, non respondeas illi: & ponas baculum meum super faciem pueri. Porro mater pueri ait. Viuit dóminus, & viuit anima tua: non dimittam te. Surrexit ergo: & securus est eam. Giézi autem præcesserat ante eos, & posuerat baculum super faciem pueri & non erat vox, neque sensus. Reuersusque est Giézi in occursum eius: & nunciavit ei, dicens. Non surrexit puer. Ingressus est ergo Eliseus domum. Et ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius. Ingressusque clausit ostium super se, & super puerum: & orauit ad Dñm. Et ascendit: & incubuit super puerum: posuitque os suum super os eius: & oculos suos super oculos eius, & manus suas super manus eius: & incuruauit se super eum: & calefacta est caro pueri. At ille reuersus, deambulauit in domo, semel huc atque illuc: & ascendit, & incubuit super eum: & oscitauit puer septies, aperuitque oculos. At ille vocauit Giézi, & dixit ei. Voca Sunamitidē hanc. Quæ vocata, ingressa est

ad eum. Cui ait. Tolle filium tuum. Venit autem illa, & corruit ad pedes eius: & adorauit super terram. Tulit que filium suum, & egressa est. Eliseus vero reuersus est in Galgala.

Graduale. R. respice Dñe in testamētum tuum: & animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. Exurge Dōmine, & iudica causam meam: memor esto opprobrij seruōrū tuōrū.

*Sequentia sancti euangēlij
secūndum Lucam.*

In illo tempore: Ibat Iesus in ciuitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum illo discipuli eius, & turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ ciuitatis: ecce defunctus efferebatur, filius vnicus matris suæ: & hæc, vidua. erat: & turba ciuitatis multa cum illa. Quâ cum vidisset Dñs: misericordia motus super eam, dixit illi. Noli flere. Et accersit, & tetigit loculum. Hi autem qui portabant, steterunt. Et ait. Adulescens, tibi dico: surge, Et resedit qui erat mortuus: & coepit loqui. Et dedit illū matri suæ. Accēpit autē omnes timor: & magnificabant Deū, dicētes. Quia ppheta magnus surrexit in nobis: & quia Deus visitauit plebē suam.

Offertorium. Dōmine ad adiuuandum me festina: cōfundantur omnes aduersum me, qui cōgitant seruis tuis mala.

Secreta.

Purifica nos misericors Deus: vt, ecclesiæ tuæ preces, quæ tibi gratæ sunt, pia mūnera deferentes, fiat expiatis mentibus gratiores. Per Dñm.

Alia Secreta, vt in Dñica præcedenti.

Communio. Dōmine memorabor iustitiæ tuæ solus: Deus docuisti me à iuuentute mea: & vsque in senectam, & senium. Deus ne derelinquas me.

Postcommunio.

Cælestia dona capientibus quæsumus Dōmine, non ad iudicium prouenire patiāris, quæ fidelibus tuis ad remedium prouidisti. Per Dñm.

Alia Postcō. vt in Dñica præcedenti.

Super populum. Oremus.

Humiliāte capita vestra Deo.

Populi tui Deus institutor, & rector: peccata, quibus impugnatur expelle: vt semper tibi placitus, & tu munimine sit securus. Per Dōminum.

FERIE SEXTA.

Statio ad sanctū Eusebiū. Introitus.

Meditatio cordis Ps. 18:

mei in conspectu tuo semper: Dñe adiutor meus, & redemptor meus. Ibidē:

Cæli enarrāt gloriā

Dei: & opera manuum eius annūciat firmamentum. Ps. 18: Gloria. Oremus.

Deus, qui ineffabilibus mundum renouas sacramentis: præsta quæsumus: vt ecclesiā tua & æternis proficiat institutis, & temporalibus non destituatur auxilijs. Per Dōminum.

Alia Orat. vt in Dñica præcedenti.

Lectio libri Regum.

In diebus illis: Egrotauit filius mulieris matris familias: & erat languor fortissimus; ita vt non remaneret in eo halitus. Dixit ergo ad Eliam. Quid mihi, & tibi vir Dei? Ingressus es ad

me, vt rememorarentur iniquitates
 meæ: & interficeres filium meum? Et
 ait ad eam Elias. Da mihi filium tuū.
 Tulitque eum de sinu illius: & portā-
 uit in cœnaculum, vbi ipse manēbat:
 & pōsuit super lectulū suum: & clamā-
 uit ad Dōminum, & dixit. Dñe Deus
 meus, etiā ne viduam, apud quam
 ego vt cūmq; sustentor, affixisti: vt in-
 terficeres filium eius? Et expandit se,
 atq; mēsus est super pūerū tribus vici-
 bus: clamāuitq; ad Dōminū, & dixit.
 Dōmine Deus meus: reuertatur (obse-
 cro) anima pūeri huius in viscera eius.
 Exaudiuit autē Dōminus vocē Eliæ:
 & reuertēsa est anima pūeri intra eū: &
 reuixit. Tulitq; Elias pūerum: & de-
 pōsuit eum de cœnaculo in inferiōre
 domum: & tradidit matri suæ. Et ait
 illi. En viuuit filius tuus. Dixitque mū-
 lier ad Eliam. Nunc in isto cognōui,
 quōniam vir Dei es tu: & verbum Dō-
 mini, in ore tuo verum est.

Pf. 117. **Graduale.** Bonum est confidere in
 Dōmino, quā cōfidere in hōmine.
 ✠ Bonū est sperāre in Dōmino, quā
 sperāre in principibus.
Pf. 112. **Tractus.** Dōmine, non secūndum
 peccāra nostra, quæ fecimus nos; ne-
 que secūndum iniquitates nostras re-
 tribuis nobis. ✠ Dōmine, ne memi-
 neris iniquitatum nostrārum antiquā-
 rum: citō anticipēt nos misericōrdiæ
 tuæ; quia pauperes facti sumus nimis.
 ✠ Adiuua nos Deus salutāris noster:
 & propter gloriam nōminis tui Dō-
 mine libera nos: & propitius esto pec-
 catis nostris propter nomen tuum.

**Sequētia sancti euangēlij
 secūndum Ioānnem.**

In illo tēpore. Eerat quidam lan- Ca
 guens Lázarus à Bethania, de castel-
 lo Maria, & Marthæ sorōrum eius.
 (Maria autem erat, quæ vnxit Domi-
 num vnguēto, & extēsit pedes eius
 capillis tuis: cuius frater Lázarus in-
 firmabatur.) Miserunt ergo sorōres
 eius ad eum, dicētes. Dōmine, ecce
 quem amas, infirmatur. Audiens au-
 tem Iesus, dixit eis. Infirmitas hæc
 non est ad mortē, sed pro glōria Dei:
 vt glorificetur filius Dei per eam. Di-
 ligebat autem Iesus Martham, & so-
 rōrem eius Mariam, & Lázarum. Vt
 ergo audiuit quia infirmabatur, tunc
 quidem māsit in eōdem loco duōbus
 diēbus. Deinde post hæc dixit disci-
 pulis suis. Eāmus in Iudæam iterum.
 Dicūt ei discipuli. Rabbi, nunc quærē-
 bant te Iudæi lapidāre: & iterū vadis
 illuc? Respondit Iesus. Nōne duode-
 cim horæ sunt diei? Si quis ambula-
 uerit in die, non offendit: quia lucem
 huius mūdi videt. Si autem ambulāue-
 rit in nocte, offendit: quia lux non est
 in eo. Hæc ait. Et post hæc dicit eis. Lā-
 zarus amicus noster dormit: sed vado
 vt à somno excitē eum. Dixērūt ergo
 discipuli eius. Dōmine, si dormit, tū-
 uis erit. Dixerat autē Iesus de morte
 eius: illi autē putauerūt quia de dormi-
 tiōne lōni diceret. Tūc ergo dixit eis
 Iesus manifestē. Lázarus mortuus est:
 & gaudeo ppter vos, vt credatis, quō-
 niam non eram ibi. Sed eāmus ad eū.
 Dixit ergo Thomas, qui dicitur Di-
 dymus

dymus, ad condiscipulos. Eamus & nos, & moriamur cum eo. Venit itaque Iesus: & inuenit eum quatuor dies iam in monumento habentem. (Erat autem Bethania iuxta Hierosolytam quasi stadiis quindecim.) Multi autem ex Iudæis venerant ad Martham & Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo. Martha ergo ut audiuit quia Iesus venit, occurrit illi: Maria autem domi sedebat. Dixit ergo Martha ad Iesum. Domine si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus. Sed & nunc scio, quia quæcunq; poposceris à Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Iesus. Resurget frater tuus. Dicit ei Martha. Scio, quia resurget in resurrectione, in nouissimo die. Dicit ei Iesus. Ego sum resurrectio & vita. Qui credit in me: etiã si mortuus fuerit, uiuet. Et ois qui uiuit, & credit in me: non morietur in æternũ. Credis hoc? Ait illi. Vtiq; Domine: ego credidi, quia tu es Christus filius Dei uiui, qui in hunc mundum uenisti. Et cum hæc dixisset, abiit, & uocauit Mariam sororem suam silentio, dicens Magister adest, & uocat te. Illa autem ut audiuit, surrexit citò, & uenit ad eũ. Non dum enim uenerat Iesus in castellum: sed erat adhuc in loco illo ubi occurrerat ei Martha. Iudæi ergo qui erant cum ea in domo, & consolabantur eã: cum uidissent Mariã, quia citò surrexit & exiit, iecuti sunt eam dicentes. Quia uadit ad monumentum; ut ploret ibi Maria ergo cum uenisset ubi erat Iesus: uidens eum, cecidit ad pedes e-

ius, & dixit ei. Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus. Iesus ergo ut uidit eam plorantẽ, & Iudæos qui uenerant cum ea, plorantes: infremuit spiritu, & turbauit semetipsum. & dixit. Vbi posuistis eum? Dicunt ei. Domine, ueni & uide. Et lachrymans est Iesus. Dixerunt ergo Iudæi. Ecce quomodo amabat eum. Quidã autem ex ipsis dixerunt. Non poterat hic qui aperuit oculos cæci nati, facere, ut & hic non moreretur? Iesus ergo rursus fremens in semetipso, uenit ad monumentum. Erat autem spelunca: & lapis super positus erat ei. Ait Iesus. Tollite lapidem. Dicit ei Martha soror eius qui mortuus fuerat. Domine, iam foetet: quatruiduanus enim est. Dicit ei Iesus. Nonne dixi tibi, quoniam si credideris, uidebis gloriam Dei? Tu lerunt ergo lapidem. Iesus autem eleuatis oculis sursum, dixit. Pater, gratias ago tibi, quoniam audisti me. Ego autem sciebam, quia semper me audis, sed propter populum, qui circumstat, dixi: ut credat, quia tu me misisti. Hæc cum dixisset, uoce magna clamauit. Lazare, ueniforas. Et statim prodiit qui fuerat mortuus, ligatus manus & pedes iustis: & facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Iesus. Soluite eũ, & sinite abire. Multi ergo ex Iudæis qui uenerat ad Mariã & Martham, & uiderant quæ fecit Iesus: crediderunt in eũ.

Offertorium. P opulum humilẽ saluum facies Dñe: & oculos superborũ humiliabis: quoniam quis Deus præter te Domine?

Secreta.

MVnera nos Dñe, quæsumus, oblata purificent: & te nobis iugiter faciant esse placatū. Per Dñm.

Alia Secretæ, vt in Dñica præcedenti.

Iáo. 1.

Communio. Videns Dñs flentes forores Lázari ad monumentum, lacrymatus est coram Iudæis, & exclamauit, Lazare veni foras: & prodiit ligatis manibus & pedibus, qui fuerat quadriduan⁹ mortuus. **Postcomunio.**

Hæc nos, quæsumus Dñe, participatio sacramenti: & à proprijs reatibus in desinenter expediat: & ab omnibus tueatur aduersis. Per Dñm.

Alia Postcō. vt in Dñica præcedenti.

Super populum. Oremus.

Humiliatē capita vestra Deo.

DA nobis, quæsumus omnipotēs Deus: vt qui infirmitatis nostræ cōscij de tua virtute cōfidim⁹, sub tua semper pietate gaudeamus. Per dñm.

SABBATHO.

Statio ad sanctum Nicolaum in carcere
Introitus.

Ca 49.

Itientes venite ad aquas, dicit Dominus: & qui non habetis pretium, venite & bibite cum lætitia,

Isa 55.

Psalm. Attendite popule meus legem meam: inclināte aurem vestram in verba oris mei. **Ps.**

Gloria patri.

Oratio.

Fiat quæsumus Domine, per gratiam tuam fructuosus nostræ deuotionis affectus: quia tunc nobis proderunt suscepta ieiunia, si tuæ sint placita pietati. Per Dominum.

Alia Orat. vt in Dñica præcedenti.

Lectio Isaia propheta.

Hæc dicit Dñs. In tempore placit⁹ exaudiui te: & in die salutis auxiliatus sum tui. Et seruaui te: & dedi te in foedus populi: vt suscitares terrā: & possideres hereditates dissipatas: vt diceres his qui vincti sunt, exite: & his qui in tenebris sūt, reuelamini. Super vias pascentur: & in omnibus planis pascua eorum. Non esurient neq; sitient: & non percūtiēt eos æstus & sol: quia miserator eorum reget eos: & ad fontes aquarū portabit eos. Et ponam omnes montes meos in viam: & semitæ meæ exaltabuntur. Ecce isti de longè venient: & ecce illi ab aquilone & mari: & isti de terra australi. Laudate cæli, & exulta terra: iubilāte montes laudem: quia consolatus est Dominus populum suum, & pauperum suorum miserebitur. Et dixit Sion. Dereliquit me Dominus: & Dominus oblitus est mei. Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum, vt non misereatur filio vteri sui? Et si illa oblita fuerit: ego tamen non obliuiscar tui dicit Dominus omnipotens.

Graduale. Tibi Dñe derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. **Ps.** Vt quid Dñe recessisti longè, despicias in opportunitatibus in tribulatione? dū superbit impius, incenditur pauper.

**Sequentia sancti euangelij
secundum Ioannem.**

In illo tempore. Dicebat Iesus turbis Iudæorum. Ego sum lux mundi. Qui sequitur me, non ambulat in tene

tenebris: sed habebit lumen vitae. Dixerunt ergo ei Pharisei. Tu de te ipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est verum. Respondit Iesus, & dixit eis. Et si ego testimonium perhibeo de me ipso, verum est testimonium meum: quia scio unde veni, & quò vado. Vos autem nescitis unde venio, aut quò vadò. Vos secundum carnem iudicatis: ego non iudico quemquam. Et si ego iudico, iudicium meum verum est: quia solus non sum, sed ego & qui misit me pater. Et in Lege vestra scriptum est: quia duorum hominum testimonium verum est. Ego sum, qui testimonium perhibeo de me ipso: & testimonium perhibet de me, qui misit me, pater. Dicebant ergo ei. Vbi est pater tuus? Respondit Iesus. Neque me scis: neque patrem meum. Si me sciretis: forsitan & patrem meum sciretis. Hæc verba locutus est Iesus in Gazophylacio, docens in templo. Et nemo apprehendit eum: quia non dum venerat hora eius.

Offertorium. Factus est Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus: sperabo in eum.

Secreta.

Orationibus nostris, quaesumus Domine, placare susceptis: & ad te nostras etiam rebelles compelle propitius voluntates, Per Dominum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti.

Communio. Dominus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascuæ ibi me collocavit: super aquam refectiōnis educavit me.

Postcommunio.

T Vanos, quaesumus Domine, sancta purificent: & operatiōnis suæ remedio, tibi faciant esse placatos. Per.

Alia Postcō. ut in præcedenti Dominica.

Super populum. Orémus.

Humiliate capita vestra Deo.

Deus, qui sperantibus in te misereri potius eligis, quam irasci: da nobis dignè flere mala, quæ fecimus: ut tuæ consolatiōnis gratiam invenire mereamur. Per Dominum.

DOMINICA DE PASSIONE. Statio ad sanctum Petrum.

Introitus.

Iudica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: ab homine, iniquo, & doloso, eripe me: quia tu es Deus meus, & fortitudo mea. **Psal.** ^{Ps. 42} **Ibibé.** Emitte lucem tuam & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua. **I**udica.

Non dicitur Gloria patri, ad introitum usque; ad Pascha, nisi in Missa de festo, si occurrerit: sed finito psalmo absolute reperitur Introitus usque ad Psalmum. **Oratio.**

Quaesumus omnipotens Deus, familiam tuam propitius respice: ut te largiente regatur in corpore: & te servante custodiatur in mente. Per.

Ab hac die usque; ad Feriali v. in Coena Domini, post Orationem dici dicitur, vel Contra persecutores ecclesiae. Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quaesumus Domine, preces placatus admitte: ut,

destructis aduersitatibus & erroribus
vniuersis, secūra tibi seruiat libertate.

Per. *Vel pro Papa. Oratio.*

Deus omnium fidelium pastor &
rector: famulum tuum. *N.* quē
pastorem ecclesie tue præesse volui-
sti, propitius respice: da ei, quæsumus
verbo & exemplo, quibus præest, pro-
ficere: vt ad vitam vnā cum grege si-
bi credito peruēniat sempiternā. Per
Dñm.

Tertia Oratio non dicitur.

*Lectio epistolæ beati Pauli
apostoli ad Hebræos.*

Cap. 9. **F**rateres: Christus assistens ponti-
fex futurorum bonorum, per am-
plius & perfectius tabernaculum non
manu factum, id est non huius creatio-
nis: neq; per sanguinem hircorū aut
vitulorum: sed per propriū sanguinē
introiuit semel in Sancta, æterna re-
denptione inuenta. Si enim sanguis
hircorū & taurorum, & cinis vitulæ as-
pētus, in quinatos sanctificat ad emū-
dationem carnis: quanto magis san-
guis Christi, qui per spiritum factum
semetipsum obtulit immaculatū Deo
emundabit conscientiam nostram ab
operibus mortuis ad seruiendum Deo
vienti? Et ideo noui testamenti me-
diator est: vt morte intercedente, in re-
demptionem earum præuaricationū
quæ erant sub priori testamēto, repro-
missionem accipiāt, qui vocati sunt,
æternæ hereditatis. In Christo Iesu
Domino nostro.

Ps. 142. *Graduale.* **E**ripe me Domine de
inimicis meis: doce me facere volun-
tatem tuam. *Ps. 17.* Liberator meus Do-

mine degentibus iracundis: & ab in-
surgentibus in me, exaltabis me: a vi-
ro iniquo eripies me.

Tractus. **S**æpè expugnauerūt me
à iuuentute mea. *Ps.* Dicat nunc Isra-
el, sæpè expugnauerunt me à iuuen-
tute mea. *Ps.* Et enim non potuerunt
mihi: super dorsum meum fabricauerunt
peccatores. *Ps.* Prolongauerunt
iniquitates suas: Dominus iustus con-
cidet ceruices peccatorum.

*Sequentia sancti euangēlij
secundum Ioannem.*

In illo tempore: Dicebat Iesus tur-
bis Iudæorum, & principibus sacer-
dotum. Quis ex vobis arguet me de
peccato? Si veritatem dico: quare non
creditis mihi? Qui ex Deo est, verba
Dei audit. Propterea vos non auditis:
quia ex Deo non estis. Responderunt
igitur Iudæi, & dixerūt ei. Nonne be-
nedicimus nos quia Samaritanus es
tu, & dæmonium habes? Respondit Ie-
sus. Ego dæmonium non habeo: sed
honorifico patrem meum, & vos in ho-
norastis me. Ego autē non quero glo-
riam meam: est qui querat, & iudicet.
Amen amen dico vobis: si quis sermō-
nem meum seruauerit, mortem non
videbit in æternū. Dixerunt ergo Iu-
dæi. Nūc cognouimus quia dæmoniū
habes. Abraham mortuus est, & pro-
phætæ: & tu dicis: si quis sermōnem
meum seruauerit, mortem non gustabit in
æternum. Nunquid tu maior es patre
nostro Abraham, qui mortuus est? Et
prophætæ mortui sunt. Quē te ipsum
facis? Respondit Iesus. Si ego glorifi-

co me ipsum, gloria mea nihil est. Est pater meus qui glorificat me, quem vos dicitis quia Deus vester est: & non cognouistis eum, ego autem noui eum. Et si dixero quia non scio eum: ero similis vobis mendax. Sed scio eum, & sermonem eius seruo. Abraham pater vester exultauit ut videret diem meum: vidit, & gauisus est. Dixerunt ergo Iudei ad eum. Quinquaginta annos non dum habes, & Abraham vidisti? Dixit eis Iesus. Amen amen dico vobis: antequam Abraham fieret, ego sum. Tulerunt ergo lapides, ut iacerent in eum. Iesus autem abscondit se, & exiit de templo.

Dicitur. Credo. Et Prefatio de Cruce, quae dicitur quotidie vsque ad feriam v. in Coena Domini inclusiue.

Offertorium. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: retribue seruo tuo, ut viuam, & custodiam sermones tuos: viuifica me secundum verbum tuum Domine. **Secreta.**

Haec munera, quaesumus Domine, & vincula nostrae prauitatis absoluant: & tuae nobis misericordiae dona concilient. Per Dominum.

Altera Secreta, vel contra persecutores Ecclesiae.

Protege nos Domine tuis mysterijs seruientes: ut diuinis rebus inhaerentes: & corpore tibi famulamur, & mente. Per Dominum. **Vel pro Papa.**

Oblatis, quaesumus Domine, placare muneribus: & famulum tuum **N** quem pastorem ecclesiae tuae praesse voluisti, assidua protectione gu-

berna. Per Dominum.

Communio. Hoc corpus quod pro vobis tradetur, hic calix noui testamenti est in me sanguine, dicit Dominus: hoc facite quotiescumque sumitis, in meam commemorationem.

Postcommunio.

Adesto nobis Domine Deus noster: & quos tuis mysterijs recreasti, perpetuis defende subsidijs. Per Dominum nostrum.

Altera Oratio, vel contra persecutores Ecclesiae.

Quaesumus, Domine Deus noster ut quos diuina tribuis participatione gaudere, humanis non finas subiacere periculis. Per Dominum.

Vel pro Papa.

Haec nos quaesumus Domine, diuini sacramenti perceptio protegat: & famulum tuum **N** quem pastorem Ecclesiae tuae praesse voluisti: una cum commisso sibi grege, saluet semper, & muniat. Per Dominum.

FERIA SECUNDA.

Statio ad sanctum Chrysogonum.

Introitus.

Miserere mihi Domine quonia coculcauit me homo: tota die bella tribulauit me.

Pf. 55.

Psalms. Coculcauerunt me inimici mei tota die: quonia multi bellates aduersum me.

Ibidem.

Miserere mihi. **O**remus. Sanctifica, quaesumus Domine, nostra ieiunia: & cunctarum nobis indulgentiam propitius largire cul-

p̄arum. Per D̄ominum.

Postea Ecclesiæ. vel Deus omniū.
vt supra in D̄ominica Passionis.

Lectio Ionæ prophætæ.

Ion 3. IN diēbus illis. Factum est verbum
D̄omini ad Ionam prophētam se-
cūdo, dicens. Surge, & vade in Nini-
ue ciuitātem magnam: & prædica in
ea prædicationem quam ego loquor
ad te. Et surrexit Ionas, & abiit in Ni-
niue iuxta verbū D̄omini. Et Niniue
erat ciuitas magna itinere diērum triū.
Et cœpit Ionas intrōire ciuitātem iti-
nere diēi vnus: & clamāuit, & dixit.
Adhuc quadraginta dies, & Niniue
subuertētur. Et crediderunt viri Nini-
uitæ in D̄ominum: & prædicauerunt
ieiunium: & vestiti sunt saccis, à maiō-
re vsq; ad minōrem. Et peruēnit ver-
bum ad regem Niniue. Et surrexit de
folio suo: & ab iēcit vestimētum suū
à se: & indūtus est sacco: & sedit in ci-
nere. Et clamāuit, & dixit in Niniue
ex ore regis & principum eius, dicēs.
Hōmines, & iumenta, & boues & pe-
cora non gustent quicquam: nec pas-
cantur, & aquam non bibant. Et ope-
riantur saccis hōmines & iumenta: &
clamēt ad D̄ominum in fortitudine.
Et conuertātur vir à via sua mala, &
ab iniquitate quæ est in manibus eō-
rum. Quis scit, si conuertātur, & ig-
nōscat Deus: & reuertētur à furōre
iræ suæ, & non peribimus? Et vidit
Deus ōpera eōrum, quia cōuersi sunt
de via sua mala: & misertus est popu-
lo suo D̄ominus Deus noster.

Graduale. Deus exaudi orationē

meā: auribus percipe verba oris mei.

✠. Deus in nōmine tuo saluum me
fac: & in virtute tua libera me.

Tractus. D̄omine, non secundum
peccata nostra, quæ fecimus nos neq;
secundum iniquitates nostras retribu-
as nobis. ✠. D̄omine, ne memineris
iniquitatum nostrarū antiquarum: ci-
tō anticipent nos misericordiæ tuæ:
quia pauperes facti sumus nimis. ✠.
Adiuua nos Deus salutaris noster: &
propter gloriā nōminis tui D̄omi-
ne libera nos: & propitius esto pecca-
tis nostris propter nomen tuum.

Sequentia sancti euangēlij
secundum Ioānnem.

In illō tempore. Misērūt principes
& Pharisei ministros, vt apprehen-
derent Iesum. Dixit ergo eis Iesus.
Adhuc modicum tempus vobiscum
sum: & vado ad eū qui misit me. Que-
rētis me, & nō inueniētis: & vbi sum
ego, vos non potēstis venire, Dixē-
runt ergo Iudæi ad semetipsos. Quō-
hic itūrus est, quia non inueniēmus
eum? Nunquid in dispersionem gen-
tium itūrus est, & doctūrus gentes?
Quis est hic sermo quem dixit: que-
rētis me, & non inueniētis: & vbi ego
sum, vos non potēstis venire? In no-
uissimo autem die magno festiuitatis
stabat Iesus: & clamābat, dicens. Si
quis sitit, veniat ad me, & bibat. Qui
credit in me, sicut dicit Scriptūra, flu-
mina de ventre eius fluent aquæ viue.
Hoc autem dixit de spiritu, quem ac-
ceptūri credentes in eum.

Offertorium. D̄ne conuertere, &

eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam.

Concède nobis Dñe Deus noster: vt hæc hostia salutaris, & nostrorum fiat purgatio delictorum: & tuæ propitiatio maiestatis. Per Dñm.

Vel **Protege.** *vel* **Oblatio.**

Communio. Dominus virtutum ipse est rex gloriæ. **Postcommunio.**

Sacramenti tui, quæsumus Domine, participatio salutaris, & purificationem nobis tribuat, & medelam. Per Dominum.

Vel **Quæsumus Domine.** *vel.*

Hæc nos, quæsumus.

Super populum. **Oremus.**

Humiliate capita vestra Deo.

DA, quæsumus, Domine, populo tuo salutem mentis, & corporis: vt bonis operibus in hæredo tua sæper mereatur protectione defendi. Per.

FERIA TERTIA.

Statio ad sanctum Cyriacum.

Introitus.

Expecta Dominum: viriliter age: & confortetur cor tuum, & sustine Dominum. **Psal.**

Dominus illuminatio mea, & salus mea: quem timebo? Expecta Dominum viriliter.

Oremus.

Nostra tibi, quæsumus Domine, sint accepta ieiunia: quæ nos, & expiando, gratia tua dignos efficiant: & ad remedia perducant æterna. Per.

Vel **Ecclesiæ tuæ.** *vel* **Deus omnium.**

Lectio Daniëlis prophætæ

IN diëbus illis: **C**ongregati sunt Ba **Ca. 4.**
bylonij ad regem, & dixerunt ei. Trade nobis Daniële, qui Bel destruxit, & draconem interfecit: alioquin interficiemus te, & domum tuam. Vidit ergo rex quod irruerent in eum vehementer: & necessitate compulsus tradidit eis Daniëlem. Qui miserunt eum in lacum leonum: & erat ibi sex diëbus. Porro in lacu erant leones septem, & dabatur eis quotidie duo corpora, & duæ oues, & tunc non data sunt eis, vt deuorarent Daniëlem. Erat autem Habacuc propheta in Iudæa, & ipse coxerat pimentum, & intriuerat panes in aluëolo: & ibat in campum, vt ferret messoribus. Dixitque angelus Domini ad Habacuc. Fer prandium quod habes, Daniëli in Babylonem, qui est in lacu leonum. Et dixit Habacuc. Domine, Babylonem non vidi: & lacum nescio. Et apprehendit eum angelus Domini in vertice eius, & portauit eum capillo capitis sui: posuitque eum in Babylonem super lacum in impetu spiritus sui. Et clamauit Habacuc, dicens. Daniel serue Dei tolle prandium quod misit tibi Deus. Et ait Daniel. Recordatus es mei Domine Deus meus: & non derelinquisti diligentes te. Surgensque Daniel comedit. Porro angelus Domini restituit Habacuc confestim in locum suum. Venit ergo rex die septimo, vt lugeret Daniëlem: & venit ad lacum, & introspexit. Et ecce Daniel sedes in medio leonum. Et exclamauit rex voce magna, dicens. Magnus es Domine Deus